

STAGE

STAGE

Az Európai Unió
Erasmus+ programjának
társfinanszírozásával

GIVING

HUNGARY

Dramaturgiai bevezetés

#generationZ

A #generationZ projekt egy oktatási dimenzióval rendelkező színházi produkció, amely a mai tizenévesek digitális biztonságának témájával foglalkozik. Elsősorban az általános iskolák felső osztályai és a középiskolák alsó osztályai számára készült.

Emiatt műfajilag egyfajta kortárs "iskolai színdarabról" beszélhetünk. Más szóval egy olyan formáról van szó, amelyet arra terveztek, hogy iskolai közösségi környezetben játsszák, és az arra jellemző kérdéseket közvetítse.

Formai szempontból a darab könnyen hozzáférhető színházi eszközöket használ - egyszerű fénytervezés, modern jelmezek, szerény díszletek, kivonatolt témák és nagyon konkrét helyzetek. Ennek oka a sokszorosíthatóság lehetősége, ami azt jelenti, hogy a színházszerető rajongók bármely csoportja átviheti és felhasználhatja.

Tematikusan foglalkozik azokkal a lehetséges kockázatokkal, amelyeknek a serdülők jelenlegi generációja ki van téve. Elsősorban azok a kockázatok motiválják, amelyeket a társadalom jelenlegi technológizálódása generál - de a magánéletük problémáit is érinti.

Az egyes szereplők történetei a szereplők döntő pillanatait, a válságokat, a kudarcok és hibák helyzetét, a saját meggyőződések megkérdőjelezését mutatják be. A fiatalok élethelyzeteit és a technológiai lehetőségek használatát szándékosan negatív szemszögből, a potenciális veszély szemüvegén keresztül ábrázolják. (Ugyanakkor nem szabad elfelejteni, hogy a jelenlegi fiatal generáció hihetetlenül sok pozitív tulajdonságot és progresszív gondolkodást, viselkedést is hordoz.)

A cél nem csupán a drámai feszültség megteremtése, hanem a generációk közötti diskurzus megnyitása arról, ami a szülő-gyermek kommunikációban zsákutcává vált. A technológia jelenleg olyan ütemben fejlődik, amelyet még nem láttunk. Ez nagy kihívássá teszi a megértésüket, veszélyeik elleni védekezést és előnyeik teljes kihasználását. Nehéz – de nem lehetetlen. És ez az, amit a #generationZ projekt kommunikálni szeretne.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2020 – 1 – HU01 – KA227 – YOU - 094091

1

#hogyműködik

Örömünkre szolgál, hogy úgy döntöttek: megvalósítják a #generationZ projektet a közösségükben!

Készítettünk egy szöveggönyvet, egy rendezői kézikönyvet, egy videót az eredeti előadásról (mintaképpen) és az alábbi útmutatót, hogy segítsük a darab saját változatának elkészítését.

Elvégezhetik a teljes adaptációt, vagy egy rövidített változatot - önkön múlik, hogy az összes szereplő történetébe belemerülnek-e, vagy csak néhányukéba. A cselekményt csak a nyitó- és a zárójelenet keretezi, a közbeeső részekkel pedig tetszésük és igényeik szerint dolgozhatnak (pl. 7 helyett csak 4 vagy 5 történetet eljátszva).

Akár színházban, akár osztályteremben szeretnének fellépni, a színpadi és technikai követelmények minimálisak. A kellékek és jelmezek könnyen beszerezhetők. A karakterek háttértörténete konkrét.

Valójában a #generationZ ahelyett, hogy a színházi tapasztalatot és a produkciós háttérrel hangsúlyozná, arra összpontosít, hogy egyszerűvé és elérhetővé tegye magát mindazok számára, akiket vonzanak ezek a témák, és szeretnének együtt alkotni és interakcióba lépni a közönségükkel.

#színház

A színházi előadás lényege az "offline" világ, a tényleges világ. A néző jelenléte a nézőtéren, a színész jelenléte a színpadon olyan pillanatok, amelyek mindig élőben történnek, közvetlenül érintkeznek az erre a kölcsönös emberi kommunikációra adott azonnali válasz lehetőségével.

Ez az oka annak is, hogy valamilyen furcsa paradoxon folytán alkalmas médiummá válik egy olyan világ témáinak közvetítésére, amely csak világító képernyőkön létezik.

Ha úgy döntenek, hogy megvalósítják a #generationZ projektet a közösségükben, próbáljanak meg az élő kapcsolatra összpontosítani, amit ez a kézikönyv hoz létre. Lehetőséget ad arra, hogy aktívan, mélyrehatóan feltárjanak minden egyes témát (beleértve az eredeti forgatókönyvből kimaradt esetleges részleteket is) az alkotók, a színészek és a közönség részvételével.

A projekt megvalósításának eszköze a színház, részben azért, mert lehetőséget ad a nyílt vitákra. A megfelelő beavatkozás eszközeként javasoljuk, hogy ezek a viták a színészekkel való munka minden egyes próbafolyamatában, valamint a közönséggel való kommunikáció során minden egyes előadásban megvalósuljanak.

A projekt legértékesebb aspektusa az, hogy lehetőséget ad arra, hogy beszéljünk azokról a dolgokról, amelyekről nehéz beszélni, és hogy tisztázzuk ezeket a témákat. Ugyanakkor azonban arra is módot ad, hogy más szemszögből is megismerjük őket, megismerjük a fiatalok véleményét, és nem utolsósorban azt az érzést

adjuk ennek az érzékeny célcsoportnak, hogy meghallgatják őket, hogy meghallják és fontosnak tartják a hangjukat.

#beszélgetés

Minden megbeszélést a megbeszélés témájának nagyon pontos és rövid leírásával kell kezdeni. A vita moderátora a vita által érinthető fő szempontok megnevezésével, majd a párbeszéd elindításával, a nyitó kérdésekkel folytatja a beszélgetést, hogy a hallgatóság érdeklődését és részvételét ösztönözze.

Ideális esetben ez egymás érveinek széleskörű feltárásához és az eredeti probléma több szempontú elemzéséhez vezet.

Fontos, hogy mindig emlékezzünk arra, hogy egy vita minden résztvevőjének tudnia kell, hogy valójában miről is beszélgetnek, és hogy mindenkinek joga van kifejezni a saját álláspontját, megfelelő nyelvezetet és logikus érveket használva.

A következő kulcsszavak szolgálnak forrásként: digitális biztonság, online, iskolai színdarab, színházi előadás, oktatási projekt, diskurzus, fiatalok, Z generáció, önkifejezés, nyílt kommunikáció.

#főszereplők

A #generationZ projekt egyik legkiemelkedőbb sajátossága, hogy ennek a generációnak a képviselőit állítja a középpontba. Ők a központi főszereplők, de ők a fő téma és az alkotók is egyben. Ők teremtik meg azt a világot, amelyet a darab leír.

Ezért egy új színházi produkció létrehozásakor nem szabad alábecsülni az érintett szereplők (azok a kamaszok, akiket megérintett a történet, és akik inspirálták azt) nézőpontját és tapasztalatait.

Javasoljuk a vezető tanároknak/producereknek, hogy bízzanak bennük, és engedjék, hogy az alkotói munka egy része az ő kezükben legyen, hogy ne csak alanyai, hanem aktív szerzői is lehessenek az elmesélt történetnek. Ők a legmélyéről ismerik azt, hiszen aktívan élik át.

#témák

A témák kiválasztása szakértői megbeszélést és kutatást követően történt, amelynek során a legsürgetőbb és leggyakoribb problémák azonosítására összpontosítottunk Szlovákiában és a meghatározott célcsoport tagjai körében.

A kapott adatok mind a DigiQ hosszú távú kutatásából, mind a tizenévesek egy mintacsoportjával folytatott beszélgetésekből, valamint a szereplők prototípusaiként szolgáló tinédzserekkel folytatott beszélgetésekből származnak.

A #generationZ közös témája, hogy a fiatalok kapcsolatba kerülnek a ma már nagyon könnyen elérhető technológiai lehetőségekkel. Felmerül a kérdés, hogy a tizenévesek vajon fel vannak-e készítve mindazokra

az elemekre (pozitív és negatív), amelyeket a technológia az életükbe hoz, hiszen számos külső körülmény hat rájuk, keresik saját identitásukat, kiszolgáltatottak.

Az egyes történetek (részek) sajátos módon, 2 szinten - a technológia és az "offline" élet kontextusában - foglalkoznak a problémákkal:

	Technológiai szempontok	Pszichoszociális szempontok
ALEX <i>(a színész lehet lány vagy fiú)</i>	<ul style="list-style-type: none">• technológiafüggőség (különös tekintettel a játékokra)• mik a függőség tényleges tünetei? (van egy konkrét kritériumlista, aminek Alex nem felel meg)• altémák: instagram-szülők, a fiatalabbak kommunikációs csatornája a Discordra vált	<ul style="list-style-type: none">• interperszonális kommunikációs nehézségek• a belátás képtelensége• a családra szánt idő és kapcsolattartás hiánya
LEA	<ul style="list-style-type: none">• a vágy, hogy influencer legyen (az ezzel járó nyomás - megjelenés, gyakori vásárlás - "menőnek" lenni, nem megfelelő példaképek kiválasztása az interneten).• gyűlölködő megjegyzések az interneten	<ul style="list-style-type: none">• öngyűlölet, irreális önkép, öngyilkossági hajlam• társadalmi nyomás, hogy bizonyos módon viselkedjünk és nézzünk ki, a teljesítményekkel kapcsolatos elvárások.• a divatipar negatív hatásai (beleértve a környezeti hatásokat is)

<p>VIKI</p> <p><i>- lehetőség van a főszereplő nemének megváltoztatására, ha szükséges</i></p>	<ul style="list-style-type: none">• (egészségtelen) aktivizmus - ami az interneten abban nyilvánul meg, hogy mindent kommentálni kell, a kényelmetlen hangokat és véleményeket azonnal le kell tiltani, mindenben részt kell venni, de a való világban teljesen felkészületlen az érvelésre.	<ul style="list-style-type: none">• a társadalom polarizációja• képtelenség logikus érvelésre, társadalmi kérdések hatékony megvitatására• a serdülők körében tabutémákba való beavatkozás elmulasztása
<p>MIRO</p>	<ul style="list-style-type: none">• a dark-web (külön nem nevezzük meg, hogy ne reklámozzuk a létezését) - a kábítószeres illegális értékesítése az interneten.	<ul style="list-style-type: none">• a tinédzserek kiszolgáltatottsága válsághelyzetekben (rossz pénzügyi körülmények)• a rendőrség iránt bizalom(hiány)• a szülők iránti bizalom(hiány)

KIKÁ	<ul style="list-style-type: none">• teljes elutasítás, idegenkedés a technológiától• kirekesztés a társadalomból - ha nincs FB-fiókom, telefonom stb. Nem vagyok értékes tagja a közösségnek• egy olyan szituációs példa, amelyben a technológia szükséges eszköz (a mentő hívásának szükségessége magában foglalja a mobiltelefon szükségességét is).	<ul style="list-style-type: none">• öko-tudatosság, alternatív életmód• visszatérés a természethez• (nem) egészséges egyensúly• a rendkívüli válsághelyzetben való megfelelő reakálás képessége
MIA	<ul style="list-style-type: none">• hamis vádak, téves információk terjesztése a közösségi médiában (családon belüli erőszak hamis vádjá)• a közösségi hálózatok ereje (véleményformálás, elérés, az információ hová kerül, lehetséges következmények)	<ul style="list-style-type: none">• a családon belüli erőszak témája• a mostoha szülők és a gyermekek közötti kapcsolatok• a pedagógusok beavatkozása

ADAM	<ul style="list-style-type: none">• cyberbullying (gúnyos videók, üzenetek, képek, bizonyos csoportok kirekesztése, gyűlöletkeltő tartalmú oldalak létrehozása, karakterek megölése szerepjátékokban).• a technológiai területen rejlő lehetőségek felkutatásának és kiaknázásának képessége	<ul style="list-style-type: none">• zaklatás offline iskolai környezetben is• a probléma tabusítása, bagatellizálása vagy tagadása• ellenálló képesség és megküzdés (a szereplő képessége, hogy a negatív élményből származó energiát pozitív cselekvésbe tudja átcsatornázni).
------	---	---

Javasoljuk, hogy a témákat kifejezetten a szereplőket alakító színészekkel folytatott megbeszélés alapján válasszuk ki. A fiatalok minden csoportja más-más tapasztalatokkal, kapcsolatokkal és érdeklődéssel rendelkezik a különböző témák iránt - éppen ezért fontos alaposan megvizsgálni, hogy mely karakterekhez kapcsolódnak, és azokat mélyebben feltárni, esetleg saját tapasztalataik és meglátásaik alapján továbbfejleszteni.

#nyelv

A technológia és a nyelv egyaránt gyorsan fejlődik. A társadalmi és földrajzi környezet is hatással van rájuk. Ezért a tizenévesek egyes csoportjai általában egészen más kifejezéseket használhatnak, mint mások. Ezért javasoljuk, hogy a színészek számára engedélyezzük, hogy bizonyos kifejezéseket/kifejezéseket az általuk megfelelőnek tartott módon módosítsanak. Így természetesebb és átélhetőbb módon fejezhetik ki magukat.

#jelmezek

A produkció jelmezei nem szigorúan rögzítettek. Mivel a történet a jelenben játszódik, lehetséges, hogy a színészek a megszokott civil ruháikat használják (még akkor is, ha valamilyen jellegzetes stílusban - ez ad egy kis változatosságot a produkciónak), a főszereplők pedig fiatalosnak tűnjenek, míg a szülők és a tanárok viseljenek korukra utaló ruhákat vagy kiegészítőket (pl. szemüveg, öltöny, kosztüm, sál stb.) is.

Az alábbi linkeken megosztunk néhány moodboard-ot, amelyek segíthetnek az inspirációban.

Női karakterek:

<https://sk.pinterest.com/0njxajsn4ymcvja/digiq-kostymy-f/>

Férfi karakterek:

<https://sk.pinterest.com/0njxajsn4ymcvja/digiq-kostymy-m/>

#technológia

Végezetül fontos megjegyezni, hogy a technológiával kapcsolatos döntő kérdés nem az, hogy azt a korszak pozitív vagy negatív jelenségének tekinthetjük-e. A technológia már itt van, méghozzá olyan nagymértékben, hogy nem lehet, nem szabad figyelmen kívül hagynunk.

Ezért fontos, hogy arra a kérdésre összpontosítsunk, hogyan lehet ezt a tényt konstruktív módon kezelni.

A gyerekek és a tizenévesek manapság leginkább az interneten keresnek választ kérdéseikre. Ennek eredményeképpen a szülők sok tekintetben elveszítik szem elől a viselkedésüket és tudásukat. Ez ma már a fejlődés normális része. Az egyetlen dolog, amelyben a szülő ráhathat erre a folyamatra, az az, hogy megtanítsa a gyereket az internet helyes használatára. Amennyiben a gyerekeket megtanítták arra, hogy legyenek óvatosak, legyenek digitálisan tudatosak és használják a technológiát a saját előnyükre, készen állnak.

Úgy véljük, hogy e projekt népszerűsítése hasznosan hozzájárulhat a gyerekek és tinédzserek felkészültségéhez.

#linkek

Ha jobban érdeklí a digitális biztonság témája, vagy ha olyan helyzetben találja magát, amelyben segítségre van szüksége, javasoljuk, hogy tekintse meg az alábbi linkeket:

Szlovákia:

Digitális intelligencia - digiQ: www.digiq.sk: digitális állampolgárság, aktuális prevenció hírek és oktatási lehetőségek

Viac ako nic(k) (Több mint nick): www.viacakonick.sk : online tanácsadó központ

IPcko.sk: online tanácsadó központ, online chat pszichológusokkal

STAGE

DigiQ & Biele divadlo

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2020 – 1 – HU01 – KA227 – YOU - 094091

#generationZ

2021

Barbora Mináriková

SZEREPLŐK:

ALEX (a vélhetően függő)

MIRO (az illegálisan üzletelő)

LEA (a leendő influencer)

KIKA (a természetes lélek)

MIA (meggondolatlanul bosszúálló)

VIKI (az aktivista)

ADAM (a kiberbántalmazott)

továbbá: szülők (vér szerinti és mostoha), testvérek, osztálytársak, barátok, tanárok, egy veszélyes ember, szerkesztő, egy riporter és ismeretlen hangok az internetről

Az egyes szakaszok végén a bemutatott történetek három lehetséges kimenetele szerepel (a záró monológ három változata). Általában az A lehetőség forgatókönyveit javasoljuk - a másik két lehetőség azonban segíthet megnyitni a különböző tapasztalatokról vagy az egyes kimenetek valószerűségével kapcsolatos érzésekről szóló beszélgetéseket.

Lehet, hogy van valaki a csoportban, akinek személyes tapasztalata van a témával kapcsolatban, de ez teljesen más eredményre vezetett.

Beszélje meg ezeket és más lehetséges forgatókönyveket, amelyek hasonló helyzetekből adódhatnak. Minél alaposabban vizsgálja meg a bemutatott forgatókönyveket, annál hasznosabb lehet a projekt.

BEVEZETÉS

(Tanterem. A szülők a padokban ülnek. A tanár a tábla előtt áll.

Épp véget ér a szülői értekezlet.

A tanárnő arca előre néz, az asztalok mögött ülő alakokat csak hátulról látjuk - sziluettként.

Nagyon jellegtelennek tűnnek a sötétben ülve.)

TANÁR: A beadandókat a hónap közepéig kell benyújtani. A legtöbb tanuló már rendelkezik a szükséges mennyiségű érdemjeggyel, és kis szerencsével a többieknek is meg kell lennie a következő két hétben. Ha már az osztályzatoknál tartunk, ebben a félévben megint lejtőre kerültek a dolgok... Több ok is felhozható, hogy miért, de most ne keresséljünk

felesleges kifogásokat. Biztos vagyok benne, hogy mindannyian tudják, hogy ez kire vonatkozik, szóval... Próbáljunk meg jövőre alaposabbak lenni. Ebben az osztályban minden egyes diáknak van esélye arra, hogy átlagon felüli eredményt érjen el. Minden a fegyelemről szól. A pozitívum az, hogy mindenki pozitívan áll ehhez az osztályhoz. Az osztály remek csapatot alkot, a tanárok szeretnek itt tanítani. Néha-néha tesznek néhány megjegyzést, de ez nem túl komoly. Ilyen értelemben tényleg megérdemlik az elismerést. Azoknak, akik kíváncsiak, hogy mire használtuk fel az idej pénzügyi hozzájárulásait, íme a kiadások listája. Ez olyan tételeket tartalmaz, mint például az osztálykirándulások, kisebb javítások, osztályrendezvények cateringje, és így tovább.*(körbeadja a papírokat)* És most szeretném átadni a szót Önöknek, kedves szülők. Van valami, ami érdekli önöket, amit még nem említettem? Bármilyen, amiről tudni szeretnének? *(bosszú csend, a padokban ülő alakok alig mozdulnak, csak bámulják a tanárnőt)* Ha nincs, akkor ennyi lenne tőlem...

(A szavakat megszakítja az egyik alak, aki úgy beszél, hogy nem látjuk az arcát.)

SZÜLŐ Egy dologra lennék kíváncsi. Nem igazán kapcsolódik az oktatáshoz, de... talán több diákot érint. A fiam viselkedéséről van szó. Ön nagyon pozitívnak írta le az osztályterem légkörét, tanárnő, de... Mostanában furcsa érzésem van. Mintha... valami... furcsa dolog történne. És lehetséges, hogy ez nem egy ritka eset. Talán mások is tapasztalnak valami hasonlót.

TANÁR Úgy véli, hogy vannak olyan problémák az osztályban, amelyeket elhanyagolunk?

SZÜLŐ: Lehet, hogy ez magánügy, de minden bizonnyal hatással van az iskolai környezetre is. Egy dologról szeretném tudni a véleményét. *(feláll, és kérésre a többi szülő felé fordul)* Önök szerint tudják a gyermekeink biztonságosan használni a technológiát?

(A szülők idegesen mozogni kezdenek, és valamit mormognak egymásnak. Általában azt a benyomást keltik, hogy nem értenek egyet a gyermekeikkel kapcsolatos kétélyekkel.)

ALEX

"Megérted az aggodalmaikat?"

"Nem. Miben különbözöm tőlük?"

(Alex az asztalnál ül, anyja vacsorát készít.)

- ANYA: Nem kell emiatt stresszelned. Majd együtt megyünk oda... utána kapsz jutalomként egy kis süteményt...
- ALEX: Renben, rendben, jesszusom. *(szünet)* Bocsi... de ez úgy, ahogy van, baromság.
- ANYA: A tény, hogy ilyen ingerülten reagálsz, épp azt mutatja, hogy el kell intézni.
- ALEX: Téged is bosszantana, ha valaki olyasmivel vádolna, ami nem igaz.
- ANYA: Édesem, nem látod magadat reálisan. Sajnálom, de egyszerűen segítségre van szükséged.
- ALEX: Bocsi, de tényleg nincs igazad. Nem csinálok semmi olyat, amit ne csinálna mindenki más is.
- ANYA: Nem kell szégyenkezned.
- ALEX: Tudom, mert nem csinálok semmi rosszat. Szóval szégyenkezni sem kell...
- ANYA: Bárkivel megtörténhet. Az, hogy kikerült az irányításod alól, nem jelenti azt, hogy rossz ember vagy. Nem baj, ha segítséget kérsz.
- ALEX: Nem kértem semmit.
- ANYA: Az első lépés a gyógyulás felé a betegség beismerése.
- ALEX: Akkor van egy kis problémánk. Én nagyon egészségesnek érzem magam.
- ANYA: Alex.
- ALEX: Nézd, remeg a kezem? Nem tudok nyugodtan ülni? Rángatóznak az ujjaim? Nem! Akkor meg?
- ALEX TESTVÉRE: *(hang egy másik szobából)* Anya, a Discordom összeomlott! Az egész lefagyott...
- ANYA: Mindjárt megyek!
- ALEX: Ez meg normálisnak tűnik neked, mi? Hogy lehet, hogy vele minden rendben van, velem meg nem, a te logikád szerint?
- ANYA: Tanulásra használja. Nem pazarolja az idejét. Nem játszik.
- ALEX: Na persze! Szóval azt hiszed, hogy én egész nap semmi mást nem csinálok?
- ANYA: A bátyád megközelítése ésszerű. Tudja, hogyan tudja a legtöbbet kihozni a számítógépen töltött idejéből, csak produktívan használja. Te csak magadnak ártasz.

ALEX: Csak hazudik neked a tanulásról, én meg egyenesen bevallom, hogy játszom...

ALEX TESTVÉRE: Anyaaaa! Jössz már?!

ALEX Jézusom...

ANYA: Máris ott vagytok!

(Apa belép a konyhába, ahogy anya távozik. Bluetooth fülhallgató van a fülében, idegesen babrál mindennel, ami a kezébe kerül).

APA: Sajnálom, Mr. Smith, de ez nem az én hatáskörömbé tartozik. A marketingosztály minden dokumentumot időben megkapott tőlünk. ... Személyesen ellenőriztem az egész csapatot. ... Nem, nem tudom, hol történt a hiba, de egészen biztosan nem nálunk. ... Nos, nem tudom garantálni, hogy nem fordul elő még egyszer, mivel nem tudom, hogy kinek a hibája volt. ... Persze, ezt megértem. ... Igen, amint kiderül, ki a hibás... igen... Szép estét önnek is. *(Befejezi a hívást, nagyot sóhajt, feldúlt)* Ah!

ALEX Apa?

APA Igen?

ALEX: Kérdezhetek valamit?

APA: *(félvállról)* Persze.

ALEX: Szerinted- *(apa telefonja újra megszólal)*

APA: *(a telefonra néz, ismét sóhajt, alig veszi tudomásul Alexet)* Ez fontos, bocsáss meg. Halló, Mr. Williams? Igen, igen, már hívtak. De persze, majd kitaláljuk...

(Apa kimegy a konyhából, anya visszajön.)

ALEX: Megoldottad?

ANYA: Igazából nem is volt szüksége a segítségemre. Annyira okos ilyen témákban...

ALEX: Na persze. A legjobb mindenben.

ANYA: Alex... mindannyiunknak megvannak az erősségeink és a gyengeségeink.

ALEX: Csak egyeseknek több van az egyikből, másoknak pedig több a másikból, ugye? *(Anya ellöki a kezét, amikor megpróbál valamit venni a tányérból)*

ANYA: Várj, még nincs róla képem. *(átnyújt Alexnek egy kis gyűrűs lámpát és előveszi a telefonját, fényképezgetni kezdi a tányéron lévő ételt)* Kérlek, várj egy kicsit. Vagy segíthetnél nekem, és hamarabb kész lesz. Tartsd ezt...

Közelebb a tányérhoz. Nagyszerű. Tedd a fényt egy kicsit jobbra. Jól van. Remek. Tökéletes. Gyakrabban is segíthetnél nekem.

ALEX: Tényleg élvezed ezt, anya?

ANYA: Igen! *(bólogat és mosolyog)* Szórakoztató, és kielégíti a kreatív igényeimet. Otthon lehetek veled... Nagyszerű változatosság a menzán való ebédfőzéshez képest. És több pénzt is keresek vele. Láttad már a feliratkozóim számát? És még mindig növekszik.

ALEX: Ha megéri, nem probléma. De állandóan használod.

ANYA: Az internetet használom a munkámhoz. *(rövid csend, majd kiabál)* Lucas, vacsora! *(csend)* Kérlek, írd meg Lucasnak, hogy kész a vacsora.

ALEX: *(szarkasztikusan)* Hogyan? Elvetted a telefonomat!

ANYA: Használd az enyémet. *(átadja a telefont Alexnek)*

ALEX: Nem egyszerűbb, ha csak úgy elmennénk érte?

ANYA: Ha szeretnéd tönkretenni az ízületeidet, csak tessék. De nem fogok ok nélkül felszaladni a lépcsőn.

ALEX: Anya... miért gondolod azt, hogy mindenkivel minden rendben van, csak velem nem?

ANYA: Mert elég nagy különbség van aközött, hogy valaki ésszerűen használja a telefonját, vagy függő...

ALEX: Heti néhány óra nem jelenti azt, hogy...

ANYA: Rendszeresen játszol.

ALEX: Amit én csinállok, az nem függőség

ANYA: Alex...

ALEX: Nem az!

ANYA: Meglátjuk, mit mondanak holnap.

ALEX: Miből gondolod, hogy..

ANYA: Segítségre van szükséged.

ALEX: Nem kevésbé, mint neked!

- A:** A pszichológus tisztázta, hogy a számítógépes játékfüggőségnek határozott definíciója és tünetei vannak. Én nem feleltem meg ezeknek. De azt tanácsolta, hogy beszéljünk többet otthon. Talán nem a számítógépekről, vagy a játékokról, vagy akár a függőségről. A téma nyilvánvalóan nem számít. Csak beszélgetnünk kellene. De miről is? Hogyan? Képesek vagyunk egyáltalán még erre?"
- B:** Nem mentem el. Hát persze, hogy nem. Csak csendben kiosontam reggel a házból, és elmenekültem a rosszalló tekintetek és az állandó kritika elől. Ezúttal bejött. És legközelebb? Nem tudom. Fogalmam sincs. Nem is érdekel. Csak ne hidd, hogy menekülök a probléma elől, mert nem menekülök. Egyszerűen csak nincs semmilyen problémám. És addig fogok futni, amíg ők is meg nem értik."
- C:** A pszichológus tisztázta, hogy a számítógépes játékfüggőségnek sajátos definíciója és tünetei vannak. Én nem feleltem meg ezeknek. Azt azonban hangsúlyozta, hogy nálunk biztosan valami nincs rendben, majd megkért, hogy próbáljunk meg egy kicsit többet beszélni mindenféléről. De hogyan? A szüleim nem értenek meg, és úgy tűnik, nem értik, hogy először önmagukkal kellene kezdeniük".

LEA

"Mi vezetett az öngyilkossági kísérletéhez?"

"Csak olyan tökéletes akartam lenni, mint mindenki más."

(Lea az íróasztalánál ül, valamit ír egy papírdarabra, és nagyon bosszúsnak tűnik.)

A mobiltelefon csörgése szakítja meg a helyzetet, Lea felveszi.

Miközben telefonál, folyton a tükkörbe néz - ujjainal végigsimít a tükkörképén.)

- LEA:** Halló? Hé! ... Élek. És te? ... Tényleg? ... Ó, nem, semmi baj, Miuš. ... Persze, szívesen. ... Nem, nem, egyáltalán nem. Ha elmondanám, kinevetnél... A szüleimnek néha nagyon hülye ötleteik vannak. Folyton elfelejtik, hogy már nem vagyok gyerek. ... Nem vagyok már gyerek. Írnom kell egy levelet a Mikulásnak. Látod? Mintha öt éves lennék. #reallifestories... Na persze, de ha azt akarom, hogy adjanak valami rendes akándékot, akkor írjak egy listát, mint egy idióta. Csak így lehet... (nevet,

majd gúnyos hangon olvassa a levelet) Hagyd abba! Rendben, rendben. Azt írtam, hogy "Kedves Mikulás... ez egy teljes baromság, de szeretném megkérni, hogy tegyen úgy, mintha létezne, és hozzon nekem ajándékokat!". #christsmagic..(Az energiája elszáll, a bosszús hangulata visszater.) Amúgy is kétlem, hogy megadnák, amit kérek. ... Persze, Kikushka cuccait! Láttad azokat a pulcsikat?! Ó! Tökéletesek! És azokat a bolyhos papucsokat. #teamkikushka ... Bunkó vagy. Nem tudod, mi a jó, tényleg. ... Ez nem drága! A minőségért fizetsz. Csak bio pamutot használ, a cuccai tudatosak, dizájnosak... tők király! Még a cruelty free-t is támogatja. Szóval igazából ez egy jó ügyért van. #charityshop Jótékony, tudod. (nevet) Olyan dinka vagy... Ah. Szeretnék olyan lenni, mint te. ... Hát, tudod... #goalsettings (sóhajt) Oké, hagyjuk ezt. ... Oké, ott leszek. Csak rendelnem kell pár ruhát és máris indulok. ... Hát, a videó miatt. ... Bocsika, de ez nem várhat. Kikushka már rég kirakta a szezonális válogatását. Nekem is kicsit fel kell majd pörögnöm.

(Később. Lea felöltözik, a holmiját a táskájába pakolja, és lassan kísétál. Miközben távozik, megpillantja a tükörben a saját képét. Megpillantja magát, és vonakodva nézi meg közelebről az arcát, a hasát, az egész megjelenését. Aztán észrevesz egy pattanást a homlokán).

LEA: A francba! Már megint? Miért... Miért nézel ki így? Undorító vagy, tudod? Nem tudnál egy kicsit jobban próbálkozni? - De próbálkozom. De tényleg. Nos, úgy tűnik, nem eléggé, hiszen így nézel ki. Undorító. Nem tudom, mit tehetnék még. - Miért zabálsz ennyit? Mi? Nem tudom... Miért veszel folyton olcsó sminket? Minőségi cuccokat kéne vened. - Ez nem olyan egyszerű. - Mi nem olyan egyszerű? Ha jobban próbálkoznál... - Nem tudom, hogyan próbálhatnám meg jobban. - Hát, akkor egy roncs vagy. És ronda is.

Aah! #wannabesomeoneelse (kétségbeesetten hajol a homlokával a tükör felé, majd visszapattan, becsapja a tükröt, újra sminkel, felkapja a telefonját, készít egy szelfit és gépelni kezd) Megyek a barátaimhoz a városba. Itt az ideje a vásárlásnak! Van pár percem a kíváncsi kérdéseitekre. Készítetek egy kérdőívet... Mit szeretnétek tudni rólam? #nomakeupmonday #selflove #everydayisagift (zsebre teszi a telefonját és fürgén elsétál)

(Lea közeledik Miához, aki a telefonját tartja a kezében, és néz valamit. Amikor meglátja Leát, nagyon kíváncsian nézi őt. Aztán óvatosan rámosolyog a lányra. Mintha nem tudná, hogyan kezdjen beszélgetést. Üdvözlésképpen megölelik egymást).

- LEA: Sziaaaaa.
- MIA: Szia, Leuš.
- LEA: *(átnyújt egy jegyzetfüzetet)* Köszönöm a jegyzeteket, megmentettél.
- MIA: Minden rendben. Láttad a házi feladatot Hanzlovától?
- LEA: Jézusom, igen! Megőrült? Az egész életemet ezzel a feladattal fogom tölteni!
- MIA: Már befejeztem. Ha szeretnéd...
- LEA: Mi? Komolyan? Nem értem, de te csak...
- MIA: Adam megengedte, hogy lemásoljam az övét.
- LEA: Tényleg?
- MIA: Nos... csak mosolyogni kellett és szépen kérni.
- LEA: Igazi hölgy vagy.
- MIA: Hát... köszönöm.
- LEA: *(a telefon felé biccent)* Láttad a videómat?
- MIA: Most néztem meg.
- LEA: És? Mit gondolsz? Kicsit kevesebb a nézettség, de szerintem nagyon jól sikerült. Azt hiszem, csak rossz időpontot választottam a posztoláshoz.
- MIA: Lei...
- LEA: Igen?
- MIA: Nem hiszem, hogy az idő lenne a probléma.
- LEA: Akkor mi?
- MIA: Miért nem találsz ki valami saját dolgot?
- LEA: Nem érted. Ez az én ötletem volt.

- MIA: Nem, nem volt. Mint ahogy a kutyamenhelyes poszt, a tátrai pasi, és a Try Not to Laugh kihívás a majmokkal sem a te ötleted volt. Egyik sem volt az.
- LEA: Tessék?
- MIA: Mindent Kikushkától másolsz És sajnálom, de... ezt sem csinálod túl jól.
- LEA: Mekkora egy ribi vagy! Tudod?
- MIA: Leí, én csak a legjobbbat akarom neked. Láttad azokat a kommenteket a videó alatt?
- LEA: Csak magadból csinálsz hülyét. Irigyelsz engem, ugye? A rajongókat, a követőket.
- MIA: Nem irigyellek. Nincs mit irigyelnem. Hány rajongód van egyáltalán?
- LEA: Mit érdekel téged?
- MIA: Mondd csak... hányan válaszoltak már a kérdésedre?
- LEA: *(előveszi a telefonját a zsebéből, és idegesen nézi a képernyőt)* Még nem néztem meg...
- MIA: *(kiveszi a kezéből a telefont, Lea ujjával feloldja)* - Mi van ezekkel a rongyokkal? Mondták már neked, hogy kövér vagy? Valakinek le kéne blokkolnia ezt a hülyét. Vagy lelőni. Néztél már valaha tükörbe, édesem? Ikrekkel vagy terhes? Ha úgy néznék ki, mint te, inkább megölném magam... Minél idősebb leszel, annál nehezebb lesz lefogyni. Most kellene elkezdened. Ha ránézek a képedre, hánynom kell tőle." Lea! Miért akarod ezt tenni magaddal? Hogy lehetsz ilyen?!
- LEA: Hülye picسا!

(Lea kitépi a telefont Mia kezéből, és elszalad.)

- A:** **Tele van a YouTube mindenféle motivációs videókkal arról, hogy szeresd magad, kerüld a negativitást, fogadd el magad olyannak, amilyen vagy... de most komolyan? A neten nem találsz tanácsot arra, hogyan birkózz meg a sok gyűlölettel, azzal, hogy az emberek elítélnék téged, azzal, hogy te ítélsz magad felett. Mintha ez így rendben lenne... de nagyon, nagyon nem az! A történetek után rájöttem, hogy mennyire gyűlöltem magam. És hogy ez az érzés az interneten, az idegenek gyűlölködő hangjai miatt nőtt bennem. Hülyeséget csináltam, de... végre beláttam, hogy van egy másik egész világ odakint. Más emberekkel. Valahol odakint. És hogy nem mindenki gondolja azt, hogy kész lúzer vagyok."**

- B:** Tele van a YouTube mindenféle motivációs videókkal arról, hogy szeresd magad, kerüld a negativitást, fogadd el magad olyannak, amilyen vagy... de most komolyan? A neten nem találsz tanácsot arra, hogyan birkózz meg a sok gyűlölettel, azzal, hogy az emberek elítélnék téged, azzal, hogy te ítélsz magad felett. Gyűlöltem magam. Úgy gondoltam, hogy bármennyire is igyekszem, sosem leszek elég jó – elég jó mindenkinek. Ezért úgy döntöttem, hogy megoldom a dolgot - azon az egyetlen módon, ami akkor marad, amikor minden más lehetőség kudarcot vallott. Minden egyes hozzászólás elmélyítette bennem azt az érzést, hogy itt mindenkinek jobb lesz nélkülem."
- C:** Tele van a YouTube mindenféle motivációs videókkal arról, hogy szeresd magad, kerüld a negativitást, fogadd el magad olyannak, amilyen vagy... de most komolyan? A neten nem találsz tanácsot arra, hogyan birkózz meg a sok gyűlölettel, azzal, hogy az emberek elítélnék téged, azzal, hogy te ítélsz magad felett. Mintha ez így rendben lenne... de nagyon, nagyon nem az! A történetek után rájöttem, hogy mennyire gyűlöltem magam. És hogy ez az érzés az interneten, az idegenek gyűlölködő hangjai miatt nőtt bennem. De mit tehettem volna ellene? Akármennyire is próbálom meggyőzni magam, hogy nem érdekelnek, akkor is totális lúzernek érzem magam. Megváltozik ez majd valaha is?"

VIKI

"Minden rendben? Mi történt?"

"Hogyan váltak ezek az emberek ennyire gyűlölködővé és ostobává?"

(Viki és egy tévéműsor házigazdája egy tévéstúdióban ülnek. Viki egy olyan projekt résztvevője, amely arra ösztönzi a fiatalokat, hogy hatékonyabban kezeljék a társadalmi problémákat. Egy rövid interjút forgatnak együtt a projektről, amelyben Viki részt vett).

HÁZIGAZDA: Mi késztetett arra, hogy jelentkezsz erre a projektre?

VIKI: Elsősorban a téma, az biztos. Nem mennék bele, ha nem élvezném. De a közeg is félelmetesen jó. Az összes rendezvény, a beszélgetések, még az előadások is nagyon klasszak voltak. Olyan dolgokkal foglalkoztunk,

amikről általában nem szoktam senkivel sem beszélgetni, vagy amiken az emberek hajlamosak összeveszni.

HÁZIGAZDA: De itt nem így volt.

VIKI: Nem. Ez egészen más volt Arra irányítottak minket, hogy ki tudjuk fejezni a véleményünket... egy jobb, értelmesebb módon. Tulajdonképpen hatékonyabban.

HÁZIGAZDA: Mit jelent ez a gyakorlatban?

VIKI: Azt jelenti, hogy nem erőltetheted rá a véleményedet másokra, törekedned kell a kölcsönös tiszteletre. És a racionális érvekre leginkább. Ez... az alapvető különbség a vita és a veszekedés között.

HÁZIGAZDA: Attól tartok, hogy ez a megközelítés hiányzik a társadalmunkból...

VIKI: *(mosolyog)* Én is így éreztem. De az utóbbi időben sok emberrel találkoztam, akik meggyőztek arról, hogy talán nem is olyan rossz a helyzet. Hogy talán... inkább arról van szó, hogy... nem nagyon beszélünk a legkomolyabb témákról.

HÁZIGAZDA: Érdekes megfigyelés. Azt hiszem, általában hajlamosak vagyunk elkerülni a komoly vitákat. Mit gondolsz, miért van ez így?

VIKI: Talán... mert félünk attól, hogy felelősségre vonnak a véleményedért? Vagy csak attól, hogy a véleményedet nem fogadják el? Ez valószínűleg túl gyakran fordul elő. Valaki mond valamit, amivel a legtöbb ember nem ért egyet, és hirtelen gyűlöletcunami éri. Ezt persze senki sem akarja.

HÁZIGAZDA: Van erre megoldás?

VIKI: Kevesebb gyűlölet? *(nevet)* De valójában erről szól az egész. Megpróbáljuk elérni, hogy az emberek kevesebbet gyűlöljenek és jobban figyeljenek.

HÁZIGAZDA: Hogyan lehetséges ez? Van valami javaslatod?

(Viki a szobájában van. Bekapcsolja a számítógépét, és különböző posztokat és cikkeket lapozgat. Rábukéban egy blogra, és olvasni kezd.)

VIKI: *(olvas)* Általában, amikor a blogomon posztolok, igyekszem nyitottan hozzáállni a dolgokhoz, és amikor társadalmi kérdéseket kommentálok, igyekszem a lehető legobjektívebb lenni. Egy bizonyos témát azonban már

jó ideje hordozok a fejemben. Ezért ezúttal egy kicsit személyesebb leszek.
A comingouttal kapcsolatos tapasztalataimról szeretnék írni...

HANGOK (az internetről): Fúj, undorító. Rosszul vagyok tőled. Te kis buzi! Milyen példát mutatsz a gyerekeknek? Kezd elfajulni a helyzet... Miért írsz ilyen dolgokról? Kinek kéne ezt olvasnia? Az ilyen undorító dolgoknak itt nincs helye! Nem akarjuk a homoszexuálisokat itt látni! Te rohadt buzi! Idióta! Fogd a véleményed és takarodj... Kit érdekel?! Törődj a saját dolgoddal! Micsoda hülyeség! Ne zavarj minket ezzel! Fogd be!

VIKI: Komolyan?.. Jézusom... Ezt nem mondhatod komolyan... Fanatikusok. Melyik században élsz? ... Húha. Nem is hozzád beszélek, haver. Mindannyian olyan mocskos köcsögök vagytok, mint a retardáltak... Mit csinálunk veletek? ... (végigböngészi az oldalt, motyogja a látottakat) ... moderált vita ... bla-bla-bla... sérti a vitaszabályokat... hozzászólás jelentése. Fiók jelentése. (kattint) És most mit fogsz csinálni, electronick28? Nem tehetsz mást, mint hogy elmész a fenébe! Majuska779, édesem, te tényleg azt hiszed, hogy bárkit is érdekel a hülye véleményed...? MariaTerezaBernardo, milyen felvilágosult ember vagy te... Jelentve!

(Iskolai tornaterem - a díszítésre és átrendezésre tett erőfeszítések észrevehetőek. Középen egy mikrofon állványon, mellette két szék, világosítás, élénk színű szalagok a bordásfalon).

TANÁR: *(a mikrofonhoz fordul, hogy megnyissa az eseményt)* Üdvözlöm önöket, kedves diákok, kollégák. Őszintén örülök, hogy ma, itt, az iskola területén, Viktória Kováčová diákunk kezdeményezésére találkoztunk erre az inspiráló eseményre. Viki egy érdekes páneurópai projektben képviselt minket, és ma elhozza nekünk az ott szerzett tapasztalatait. Ezeket együtt fogjuk felhasználni a mai moderált beszélgetésen. És miről fog szólni, Viki? Átadom neked a szót. *(béna taps, kényszerű hangulat)*

VIKI: *(láthatóan ideges, szorongva markolja a mikrofont, ide-oda téblábol, időnként dadog)* Köszönöm, professzor úr. *(megköszörüli a torkát)* Helló, sziasztok. Köszönöm, hogy eljöttetek ma, hogy itt vagytok, olyan sokan vagytok, és hogy... kíváncsiak vagytok mások véleményére... a... dolgokról... fontos dolgokról...

VALAKI A HALLGATÓSÁGBÓL: Leállt a processzorod, kocka?

VALAKI MÁS: Mert hülyeségekkel trollkods.

TANÁR: Gyerekek, adjatok neki egy esélyt. Tudjátok, milyen nehéz ennyi ember előtt beszélni?

- VALAKI: Rendben, professzor úr Tudjuk. Hallottuk a bevezetőjét...
- VIKI: Um. Biztos vagyok benne, hogy tudjátok, hogy volt lehetőségetek... javaslatokkal készülni a vitatémákról. Olyan témákkal, amelyek... érdekelnek titeket. Eszetekbe jutott már valami? *(csendesen körülnéz)* Bármilyen jó ötlet. Bármilyen, ami eszetekbe jut.
- TANÁR: Nos? Nekem 5 perce még úgy tűnt, mintha mindannyian bele akartatok volna halni a mondanivalóba, most meg hirtelen elakadt a szátok?
- VALAKI: Jézusom, ez mekkora hülyeség. Tényleg muszáj itt lennünk?
- VALAKI: Ószintén, érdekel ez valakit egyáltalán?
- VALAKI: Viktória, kezdesz nagyon idegesítő lenni ezzel a szarsággal.
- TANÁR: Szóval inkább tanulnál?
- VALAKI: Bármilyen jobb lenne, mint ez a vacak találkozó
- TANÁR: Elég legyen. Mondjatok inkább néhány javaslatot. Nos? Csupa fül vagyok!
- VIKI: *(még mindig csend)* Semmi? *(csend, Viki próbál bátor lenni, előbúzza a zsebéből egy papírlapot)* Rendben, akkor én kezdem... Tegnap rábukkantam erre a bejegyzésre a neten. Egy srác úgy döntött, hogy ír a blogjára egy posztot arról, hogy... nyilvánosan bevallotta, hogy... az LMBT közösség tagja. Nagyon őszinte volt. De a reakciók... Meglep, hogy még ma is vannak emberek, akik ennyire... *(keresi a megfelelő szót)* korlátoltan reagálnak a melegségre. El tudjátok képzelni?
- VALAKI: Fúúú! Leszbi!
- VIKI: Mi? De én nem... Uhh. Hát... Nyilván nem csak az interneten vannak bigott emberek...
- VALAKI: Siessünk már!
- VIKI: Igen, menjünk tovább. Oké... szóval... A cikk megnyitotta az identitás témáját, de más, talán kicsit bonyolultabb kérdések is felmerültek bennem. *(ránéz a tanárra)* Úgy gondoltam, hogy az LMBT nem egy problémás téma az iskolánkban, ezért szerettem volna egy kicsit...
- VALAKI: Viktória, fogd be és tűnj el...
- TANÁR: Elég legyen!
- VALAKI: Hagyd ezt a hülyeségeket, te lúzer. Senkit sem érdekel.
- TANÁR: Ez egy kicsit sok, nem gondolod?
- VALAKI: Nem kellesz a pasiknak, úgyhogy barátnőt keresel, vagy mi?

- TANÁR: Szeretnéd, hogy ezt beírjam az ellenőrződbe?
- VALAKI: Írja inkább az övébe.
- (fújolás a közönségből)*
- VIKI: *(próbálja túlkiabálni a zajt)* És... mit gondoltok arról, hogy... a homoszexuális párok örökbe fogadhassanak-e? Hm?
- VALAKI: Baromság! Mekkora egy picسا vagy. Menj a fenébe. Fúj! Hogy azt kelljen nézmem, hogy két buzi minden nap a hálószobámban lóg?
- VIKI: Nem tudná őket blokkolni... valahogy megállítani, tanár úr? Ez már túlmutat a normálison! Mindenki menjen a....!
- TANÁR Gyerekek! Hé!
- VALAKI: Menj a picسába a véleményeddel... Kit érdekel?! Törődj a magad dolgával! Jézusom! Ne zavarj minket ezekkel! Jobb, ha befogod a pofád!
- TANÁR Fegyelmezzétek magatokat! Lehet, hogy ez egy érzékeny, kissé személyes téma Viki számára...
- VIKI: Most komolyan?
- VALAKI: Mi van? Félsz, hogy a szüleid visszadugnak az árvaházba?
- A:** Könnyű online vitákat folytatni! Egyszerűen csak jelentettél egy hozzászólást, ha nem tetszett valakinek a véleménye, letiltottad, és viszlát...! Vagy lehetett vérig is vitatkozni. Nem kellett félni és nem kellett cenzúrázni. Teljes bizalommal lehetsz a saját igazságodban. Valójában az, hogy valaki idiot991 felhasználónévvel megkérdőjelezte az IQ-mat, egyszerűen bizarr volt. Rendkívül mulattatott, hogy milyen kíméletlenül le tudtam zárni minden kellemetlen véleményt. Azt hittem, hogy senki sem fog megtörni. Nem igazán jutott eszembe, hogy a való életben... a vitatkozás valami egészen más. Csak akkor jöttem rá, hogy teljesen melléfogtam, amikor így pofon vágta. A bosszantó megjegyzéseket a való életben nem lehet letiltani. Ez tényleg nagy kár. De ez már csak így van. Az egyetlen lehetőség, ami marad, hogy túljárunk az eszükön. Gyorsasággal és logikus érvekkel. Vagy talán... meg lehet hallgatni egy másik nézőpontot is. Talán időnként kellemes csalódás is érhet."
- B:** Könnyű online vitákat folytatni! Egyszerűen csak jelentettél egy hozzászólást, ha nem tetszett valakinek a véleménye, letiltottad, és

viszlát...! Vagy lehetett vérig is vitatkozni. Nem kellett félni és nem kellett cenzúrázni. Teljes bizalommal lehetsz a saját igazságodban. Valójában az, hogy valaki idiot991 felhasználónévvel megkérdőjelezte az IQ-mat, egyszerűen bizzar volt. Rendkívül mulattatott, hogy milyen kíméletlenül le tudtam zárni minden kellemetlen véleményt. Azt hittem, hogy senki sem fog megtörni. Nem igazán jutott eszembe, hogy a való életben... a vitatkozás valami egészen más. Az a sok tekintet, az a sok szó, a bekiabálások. Hirtelen rájöttem, hogy teljesen elegem van. Belőlük. Hogy szörnyen érzem magam. És hogy csak azt akarom, hogy végre csendben legyenek. Hogy befogják. Miért ilyen hülyék? Miért utálnak engem? Miért nem tiltja le őket valaki?"

- C: Könnyű online vitákat folytatni! Egyszerűen csak jelentettél egy hozzászólást, ha nem tetszett valakinek a véleménye, letiltottad, és viszlát...! Vagy lehetett vérig is vitatkozni. Nem kellett félni és nem kellett cenzúrázni. Teljes bizalommal lehetsz a saját igazságodban. Valójában az, hogy valaki idiot991 felhasználónévvel megkérdőjelezte az IQ-mat, egyszerűen bizzar volt. Rendkívül mulattatott, hogy milyen kíméletlenül le tudtam zárni minden kellemetlen véleményt. Azt hittem, hogy senki sem fog megtörni. Nem igazán jutott eszembe, hogy a való életben... a vitatkozás valami egészen más. Csak akkor jöttem rá, hogy teljesen melléfogtam, amikor így pofon vágtak. Hogy valójában nem tudom a válaszokat. És még ha tudom is, senki sem hallgat meg. És ha mégis, akkor sem vagyok elég meggyőző. Teljesen felesleges, hogy igazad van, ha nem tudsz az igazadnak érvényt szerezni."

KIKA

"Hogyhogy nem volt nálad a telefonod?"

"Nem akartam, hogy az életem átfolyjon az ujjaim között."

(Kika a színpadon áll a reflektorfényben - "forradalmi beszédet" mond. Más alakok - osztálytársai - villódznak körülötte a sötétben. Szavai lelkesek, de senki sem reagál rá igazán. A szereplők arcát csak a telefonjaik izzó képernyői világítják meg).

KIKA: Felfogjátok, hogy mennyire átmosták az agyátokat a kütyük? Hogy mi mindent vesznek el tőletek? Hogy hogyan manipulálnak benneteket? Soha nem koncentráltok arra, ami itt és most van, mert rabszolgái lettetek a tolakodó, zavaró értesítéseknek, amelyek folyton felbukkannak a képernyőtökön. Még egy anya sem reagál olyan érzékenyen a kisbabája sírására, mint ahogyan ti reagáltok a telefonotok vibrálására! Nem tudjátok, kik vagytok, nem tudjátok, mit gondoltok, mert minden gondolatotokat eltérítették az internet algoritmusai. Minden, ami számotokra fontos, a telefonotok képernyőjén történik! De a valódi élet valahol máshol van. Felfogjátok, hogy hogyan fut át az ujjaitok között az élet? Itt van az orrotok előtt... A technológia rossz! IQ és EQ csökkenés, memória- és koncentrációzavar, egészségtelen kapcsolatok, képtelenség a nyílt kommunikációra, neurózisok, agresszív viselkedésminták, identitásvesztés, szociopátia, függőségek megnövekedett aránya, elhízás, magánélet elvesztése, bizalmas információk kiszivárgása, klíma- és genetikai változások. Mindezek mögött közös nevezőt találhatunk. Elég volt a technológiai terrorból! Elég a robotizmusból! Ez a világ az embereknek készült, nem a gépeknek! Nincs többé technológiai uralom!

(Fényképek kattannak - valaki lefotózza Kikát, a többiek egyenként csatlakoznak. Mindenki lefényképezi Kikát, vakuk villanását látjuk, gúnyosan kezdenek kiabálni).

HANGOK: #helpme #whatabitch #minioninaction #alien
#internetwillbethedeathofusall #billgatesisgonnagetya
#becomigaslavewithmicrochips #stealingyouridentity #shiftingtorobots
#brainwashing #someoneiscuckoohere #theearthisflatandsoiskika
#wereallgonnadie #alternativevoice #saveyourselves #deathtointernet
#revolutionishere #lol

(A kattogás abbamarad, a karakterek eltűnnek. A reflektorfény egy küssé szürkébbnek tűnő környezetbe tágul. Kika felsóbajt, és elhallgat. Továbbra is magában beszél).

KIKA: Tényleg nem értitek?! Nem viccelek... Ezt csináljátok? Ezt akarjátok? Csak ti és a mobiljaitok... Teljesen elment az eszetek. Így akartok élni?

(Kika és Sára, és esetleg más lányok is, tornarubában, együtt edzenek. Jóga közben a lányok beszélgetnek).

SÁRA: Miért nem jöttél múlt szombaton?

KIKA: Mi volt múlt szombaton?

SÁRA: Napfelkeltekor együtt tornáztunk Kiposztoltam a közös chatben.

- KIKA: Ó... erről nem tudtam. Nem vagyok benne abban a csoportban.
- SÁRA: Komolyan? Jesszusom, bocsánat. Azonnal hozzáadlak.
- KIKA: Ne aggódj, minden rendben...
- SÁRA: Várj csak. Mi a felhasználóneved?
- KIKA: Nincs. Nincs fiókom.
- SÁRA: Értem. Akkor, ha akarsz... Bármikor küldhetek neked egy privát sms-t, ha valami ilyesmit terveztünk...
- KIKA: Nincs mobilom. Sajnálom, de szerintem ez... rossz dolog. Nem akarok behódolni ennek a technikai szemétnak. Szerintem ez egy totális agymosó gépezet.
- SÁRA: *(egy pillanatra gúnyosan elmosolyodik, aztán megpróbál megértően válaszolni)* Hát, ez persze csak rajtad múlik. De kár érte. Néhány eseményt az utolsó pillanatban dobunk össze, így aztán a helyszínen találjuk ki a dolgokat...
- KIKA: Szóval ki fogok hagyni néhány eseményt. Hát istenem. Cserébe az életemet nem lopják el tőlem.
- SÁRA: Igen, persze. Ha te mondod.

- KIKA: Mi ez a nagyszerű illat, anya?
- ANYA: Zöldségek egy kedves úriembertől, akinek van egy kis biofarmja a város mellett.
- KIKA: Nem is tudtam, hogy van itt egy biofarm.
- ANYA: Én sem.
- KIKA: *(megértően mosolyog)* Anita néni megint valami kincsvadászaton volt?
- ANYA: Nem, nem. Egy hölgy írt róla az interneten.
- KIKA: ...az interneten?
- ANYA: Van egy Facebook-csoport, ahol az emberek megosztják egymással az inspirációikat a fenntarthatóbb élethez.
- KIKA: Tessék?!

- ANYA: Egészen remek. Mindenféle recepteket, helyi beszállítókat, különböző bio alternatívákat tesznek közzé. Rengeteg érdekes dolog van ott...
- KIKA: Anya, ezt most ugye nem mondod komolyan?
- ANYA: Mi az, kicsim?
- KIKA: Most már van Facebookod? Gyilkolod vele az idődet? Megölöd vele a saját életedet?
- ANYA: *(nevet)* Nem hiszem, hogy az, hogy ott keressünk inspirációt egy értelmesebb életmódhoz, időpazarlás lenne.
- KIKA: Teljesen átmosták az agyadat.
- ANYA: Tessék?
- KIKA: Átvette az irányítást feletted.
- ANYA: Kristi, nem viszed egy kicsit túlzásba?
- KIKA: Bocsi, de nem. Most tagadsz meg mindent, amire eddig neveltél, és én esem túlzásokba, mi? Anyu... Azt hittem, hogy te... Azt hittem, te is úgy érzel, mint én. Azt hittem, tudod, milyen szörnyű, hogy mindenki állandóan a telefonjához van ragadva. Azt hittem... megérted. És egyetértesz.
- ANYA: Teljesen egyetérték. De ez csak...
- KIKA: Nem. Nincs de.
- ANYA: Kristínka.
- KIKA: Hagyjuk már ezt, kérlek. Most megyek.
- ANYA: Hová?
- KIKA: Nem tudom. Valahová. Csak sétálni.

(Kika kimegy. Sötét van a színpadon. Két alakot látunk a sötétben. Kika csöndben szitkozódik)

- KIKA: Miért is ne fogadnánk el? Mindenki ilyen, hát legyünk mi is ilyenek! Be kell illeszkednünk a tömegbe. Ügyeljünk arra, hogy ne lógjunk ki a sorból.

Legyünk csak ugyanolyan hülyék, mint ők. Hagyjuk magunkat manipulálni. Ez így működik. És persze ő sem ellenkezik...

(Félcikorgás és sikoly szakítja meg a csendet.)

KIKA: Hé!

(Csattanó hang, az egyik alak a földre zuhan. Valaki káromkodik, az autó motorja újra beindul, a hang elhalkul a távolban).

KIKA: Na ne! Hé! Állj meg! ... (odafut a földön fekvő alakhoz, pánikszerűen megragadja és vizsgálgatni kezdi) Hallasz engem? Hallasz engem, kislány?! Hol van az anyukád? Mi?! ... Segítség! Segítség!!! Hé! Hall engem valaki?! Van ott valaki? Hívnom kell egy mentőt!!!! ... *(sírva)* A francba!

A: Meg sem fordult a fejemben, hogy egyszer eljöhét a pillanat, amikor a mobiltelefon nélkülözhetetlenné válik az életemben. Nem akartam úgy végezni, mint a többiek. Az orromat állandóan a telefonomba temetve. Facebook, Instagram, Tiktok... teljesen mindegy, mi az aktuális trend. Végül mind ugyanarról szólnak. Mindenki folyamatosan mosolygós fotókat posztol az ál-tökéletes életéről, miközben a valódi dolgok kiszivárog az ujjai között. Az emberek megőrültek. Tíz másodpercenként felkapják a telefonjukat, felvillantják a képernyőt, ellenőrzik az értesítéseiket. A pénztárcájukat néha otthon felejtik, de a telefonjukat soha. Teljesen elment az eszük. De... Néha más dolgok is közrejátszanak. Ahogy ott álltam a sebesült kislány felett, a tehetetlenség érzése futott át rajtam. És egyszer csak rádöbbsentem, hogy milyen könnyű lett volna mindent elintézni, ha lett volna egy mobiltelefon a zsebemben. Hirtelen semmi másra nem vágytam jobban. 'Bárcsak nálam lenne a telefonom. Szereznem kell egy telefont!' – ez járt a fejemben. És kétségbeesetten kerestem valakit, akinek volt egy, hogy megmentsen minket".

B: Meg sem fordult a fejemben, hogy egyszer eljöhét a pillanat, amikor a mobiltelefon nélkülözhetetlenné válik az életemben. Nem akartam úgy végezni, mint a többiek. Az orromat állandóan a telefonomba temetve. Facebook, Instagram, Tiktok... teljesen mindegy, mi az aktuális trend. Végül mind ugyanarról szólnak. Mindenki folyamatosan mosolygós fotókat posztol az ál-tökéletes életéről, miközben a valódi dolgok kiszivárog az ujjai között. Az emberek megőrültek. Tíz másodpercenként felkapják a telefonjukat, felvillantják a képernyőt, ellenőrzik az értesítéseiket. A pénztárcájukat néha otthon felejtik, de a telefonjukat soha. Teljesen elment az eszük. De... Néha más dolgok is közrejátszanak. Ahogy ott álltam a sebesült kislány felett, a tehetetlenség érzése futott át rajtam. Bárki más tárcászta volna a 112-t, és arról áradozott volna, hogy milyen hős. De nekem enélkül is hősnek kellett lennem.

Magamra hagyatkozni, hinni abban, hogy képes vagyok rá. És hogy a kicsi képes lesz rá... De... néha ez nem megy segítség nélkül."

C: Meg sem fordult a fejemben, hogy egyszer eljőhet a pillanat, amikor a mobiltelefon nélkülözhetlenné válik az életben. Nem akartam úgy végezni, mint a többiek. Az orromat állandóan a telefonomba temetve. Facebook, Instagram, Tiktok... teljesen mindegy, mi az aktuális trend. Végül mind ugyanarról szólnak. Mindenki folyamatosan mosolygós fotókat posztol az ál-tökéletes életéről, miközben a valódi dolgok kiszivárog az ujjai között. Az emberek megőrültek. Tíz másodpercenként felkapják a telefonjukat, felvillantják a képernyőt, ellenőrzik az értesítéseiket. A pénztárcájukat néha otthon felejtik, de a telefonjukat soha. Teljesen elment az eszük. De... Néha más dolgok is közrejátszanak. Ahogy ott álltam a sebesült kislány felett, a tehetetlenség érzése futott át rajtam. És egyszer csak rádöbbsentem, hogy milyen könnyen el tudtam volna intézni mindent, ha lett volna egy mobiltelefon a zsebemben."

MIRO

"Elmondaná, kérem... hogyan történt a baleset?"

"Kellott a pénz."

(Miro és Lea megjelenik a színpadon. Miro a távolba bámul, Lea a karjaiban ül, és próbálja magára vonni a figyelmét.)

LEA: Menjünk ma este moziba? Vagy egy italra?

MIRO: Rendben, ha szeretnéd.

LEA: Vagy... ha szeretnéd, átjöhetnél hozzánk. A szüleim vacsorázni mennek. Biztos vagyok benne, hogy tíz előtt nem érnek haza.

MIRO: Aha. Ha úgy gondolod.

LEA: És vettem egy új- *(a többit a fülébe súgja, mosolyogva)*

MIRO: Király. *(úgy tűnik, valami eszébe jut)* Khm... Lei? Édesem...

LEA: *(kissé frusztráltan)* Szívem? Mi baj? Kérlek, mondd el, mi van veled.

- MIRO: Semmi, csak szükségem lenne...
- LEA: Igen? *(újra elkezdő ölegetni Mirót)* Mondd el, mire van szükséged.
- MIRO: Lei... Nem is, várj... Én...
- LEA: Mi az?!
- MIRO: El kell mondanom valamit.
- LEA: Igen?
- MIRO: Tulajdonképpen semmiség.
- LEA: Ugye most viccelsz?
- MIRO: Semmiség, tényleg. Valójában... jobb, ha nem tudod.
- LEA: Mi? ... Megcsaltál?
- MIRO: Nem! Ne, hagyjuk ezt! Tényleg.
- LEA: Tehát igen?
- MIRO: Nem, még nem. Nem értem miért viselkedsz most ilyen féltékeny picsaként.
- LEA: Tessék?!
- MIRO: Hallottad.
- LEA: Megőrültél?
- MIRO: Csak hagyd abba, kérlek, és felejtsd el, oké? Tényleg nincs kedvem ehhez, bocsánat.
- LEA: Szóval megcsaltál.
- MIRO: Jézusom, hányszor kell még...? Tudod mit? Jó, igen, megcsaltalak. Most már leszállsz rólam?
- LEA: Mekkora egy faszfej vagy! Jézusom... *(feláll és összeszedi a holmiját)* Hagyjál békén...

(Egy veszélyes kinézetű fickó lép a színpadra. Kezében valami fémből készült tárgyat tart (valószínűleg egy bokszer), bőrdzsekijét visel, és különféle éles szélű láncokat és gyűrűket. Visszalöki Leát a helyére, amikor az távozni próbál, és a vállánál szorosan megragadja Mirót. Miro egyáltalán nem próbál ellenállni. Lea elborzadva figyeli a jelenetet. Előveszi a telefonját, és filmezni kezdi a férfit).

- FÉRFI: Na hogy állnak a dolgok? Hm? (észreveszi, hogy Lea mit csinál, és dühösen a telefonjára mutat) Tedd el! Tedd el azonnal! (Lea kikapcsolja a telefont és a zsebébe rejti)
- MIRO: Csodásan, remekül... és veled mi újság?
- FÉRFI: Tudod, én is remekül lennék, haver, de... ezt nem fogod elhinni. Valaki átvért. Átbasztak.
- MIRO: Tényleg? Ez... ez szívás. Nagyon sajnálom.
- FÉRFI: Sajnálhatod is, öcskös. Mert ha nem kapom meg, ami nekem jár, te fogsz megfizetni érte. Hol van? Hol van? Mondd meg, hol van, most azonnal!
- MIRO: Nem tudom, tényleg fogalmam sincs, sajnálom...
- FÉRFI: Éntőlem nem fogsz ellopni semmit, édesem.
- MIRO: Nem én vettem el, esküszöm!
- FÉRFI: Igazán nem érdekelnek a faszságaid, kisöreg. Vagy most azonnal visszaadod az egészet, vagy... *(a falhoz löki, Lea tehetetlenül nézi tovább, mi történik, fogalma sincs, mit tegyen).*
- LEA: Míro...
- FÉRFI: Pofa be!
- MIRO: Lea, tűnj innen.
- FÉRFI: Te pedig jól figyelj! Ma estére vagy a cuccot, vagy a pénzt az asztalomon akarom látni. És ha nem lesz ott, akkor tudod, hogy megtalállak. A fiúk már alig várják, hogy találkozzanak veled.
- MIRO: De én nem vettem el, nem érted? Nincs nálam semmi belőle! Nincs semmi, amit elhozhatnék neked.
- FÉRFI: A cucc, vagy a pénz. Engem semmi más nem érdekel. Ma estére ott legyen, kisköcsög.
- (Ellöki, majd elengedi és elsétál. Lea gyorsan karon ragadja Mirót. Meg van rémülve.)*
- LEA: Mi a fene volt ez?
- MIRO: Jobb, ha semmit sem tudsz róla.
- LEA: Teljesen elment az eszed? Most azonnal mondd el, mi volt ez!
- MIRO: Sajnálom, kedvesem. Megyek, szereznem kell egy kis pénzt.
- LEA: Nem. El kell mondanod, hogy mi volt ez az egész. Mi folyik itt?

- MIRO: Tényleg tudni akarod?
- LEA: Mondd el. Most.
- MIRO: Kellett egy kis pénz.
- LEA: Rendben, és?
- MIRO: Azt hittem, hogy kamu. Hogy csak vicc. Én csak... Rábukkantam erre a weboldalra...
- LEA: Mibe keveredtél?
- MIRO: Nem gondoltam volna, hogy tényleg... olyan könnyű hozzáférni.
- LEA: Mihez? *(elcsendesedik)* Miro!
- MIRO: Én csak úgy... Elkezdtem árulni.
- LEA: Te nem vagy normális. Nem akarom, hogy bármi közöm legyen ehhez.
- MIRO: Én csak azt akartam... *(Lea után kiabál, ahogy az távozik)* Csak azt akartam, hogy el tudjunk menni valahova. Hogy megvehessek neked bármit, amit csak szeretnél. Hogy segíteni tudjak az ősöknek... hogy ne rúgjanak ki minket az otthonunkból...
- LEA: Nem tudtál volna hülyébb megoldással előállni?! Egy barom vagy, tudod? *(már majdnem kinn van a színpadról, amikor hirtelen eszébe jut valami és visszajön)* Várj... szóval elvesztetted a... elvesztetted a cuccot? Tényleg fogalmad sincs, hogy hol van?
- MIRO: Őszintén nem tudom. Valaki biztos ellopta. Mit kellene tennem, Lei...? A francba, mit csináljak?!
- LEA: Nem lehetne jelenteni a rendőrségen?
- MIRO: Mit, hogy elvesztettem egy adag drogot?
- (néma szünet)*
- MIRO: Lei... Meg fog ölni.
- A:** **Teljesen... rábasztam. Fogalmam sem volt róla, hogy a világhálón néhány másodperc alatt lehet illegális üzleteket kötni. Arról nem is beszélve, hogy igaziakat is. És aztán... Nem is tudom, hogyan, de belekeveredtem. Így két választásom maradt, egyik jobb, mint a másik. Vagy megöletem magam, vagy bezáratom magam. Végül mindent bevallottam a szüleimnek. Persze ők is majdnem megöltek. Aztán minden könyörgésem ellenére mégis feljelentést**

tettek a rendőrségen. Azt mondták, nem akarják megkockáztatni, hogy néhány gengszter elintézzon minket. Biztos voltam benne, hogy végem van. De végül... ez a szarság tényleg elrendeződött. Kirángattak belőle. És nem én kerültem börtönbe."

- B:** Teljesen... rábasztam. Fogalmam sem volt róla, hogy a világhálón néhány másodperc alatt lehet illegális üzleteket kötni. Arról nem is beszélve, hogy igaziakat is. És aztán... Nem is tudom, hogyan, de belekeveredtem. Így két választásom maradt, egyik jobb, mint a másik. Vagy megöletem magam, vagy bezáratom magam. Elmondjam a szüleimnek? A francokat! Ők is megölnének érte. Vagy talán valami hülyeséget csinálnának. Talán velük is történhetne valami. Nem. Ez az én dolgom. Én csesztem el. Nem rángathatom bele őket. Szóval... azt hiszem, fel kéne adnom magam. Így legalább ők biztonságban lesznek."
- C:** Teljesen... rábasztam. Fogalmam sem volt róla, hogy a világhálón néhány másodperc alatt lehet illegális üzleteket kötni. Arról nem is beszélve, hogy igaziakat is. És aztán... Nem is tudom, hogyan, de belekeveredtem. Így két választásom maradt, egyik jobb, mint a másik. Vagy megöletem magam, vagy bezáratom magam. Elmondjam a szüleimnek? A francokat! Ők is megölnének érte. Vagy talán valami hülyeséget csinálnának. Talán velük is történhetne valami. Nem. Ez az én dolgom. Én csesztem el. És nekem kell szembenéznem vele. Csak le kell csapnom rájuk, mielőtt ők tennék meg."

MIA

"Gondolod, hogy ez a bosszú? Tényleg ennyire bántani akartad?"

"Fogalmam sem volt róla, hogy ez így alakulhat."

(Mia és Alex a bejárati ajtóhoz lép. Alex a nagyon részeg Miát támogatva csenget be. Az ajtó kinyílik, Mia mostohaapja áll ott.)

A dühös apa próbál nyugodtnak tűnik, úgy válaszol. Alex józannak tűnik. Mia mindenre részeg bangulatingadozással és összevissza balandzszáással reagál).

- ALEX: Jó estét, uram.
- APA: Estét? Van fogalmad róla, mennyi az idő?
- MIA: Nem tudom... lemerült a telefonom...
- ALEX: Sajnálom. Nem... nem igazán így terveztük.
- MIA: Mert a legjobb élmények a nem tervezettek...
- APA: Mennyit ivott?
- ALEX: Nem tudom. Fogalmam sincs, sajnálom. Elvesztettem a szemem elől.
- MIA: És most talán nekem is ki kéne mennem... baj lesz, bajjjj... *(hangosan énekelni kezd)* Baaaajjjj, baaaajjjj, baaaajjjj...
- APA: Hozd be, jó? Nem kell az egész házat felébreszteni. Veled rendben lesz minden? Hazavigyelek?
- ALEX: Nem, nem, köszönöm. Csak egy percnyre lakom innen.
- MIA: Ne hagyd, hogy valaki ellopon téged...
- ALEX: Inkább Miával törődjön. Neki valószínűleg nagyobb szüksége van rá...
- APA: Oké, rendben van. Csak küldj egy sms-t Miának, ha hazaértél, jó?
- ALEX: Rendben... viszontlátásra.
- OTEC: Jó éjt.
- MIA: Szióka!
- (Az apa beviszi Miát a házba. Hirtelen keményebbnek, dühösebbnek tűnik.)*
- APA: Ugye tisztában vagy velem, hogy még nem vagy tizennyolc éves?
- MIA: Jelenleg a számolás egy kicsit nehezemre esik.
- APA: Tehát én vagyok a felelős ezért?
- MIA: Ó, dehogyis.

- APA: Ó, csakugyan?
- MIA: Te nem vagy az apám.
- APA: Vele ellentétben engem érdekel, hogy mi van veled.
- MIA: Ne merészelj szarságokat beszélni róla.
- APA: Legalább próbálj udvariasnak tűnni.
- MIA: Jobb, ha egyáltalán nem is mondasz semmit. Anyunak megmondhatod, hogy élje az életét, ha úgy tetszik. De nekem nincs szükségem a kioktatásodra!
- APA: Szerencséd, hogy anyád most nincs itt. El tudod képzelni, hogy mit gondolna, ha így látna téged? *(szünet)* Ez volt az utolsó alkalom, hogy ilyesmit csináltál.
- MIA: *(gúnyosan)* Igen, persze. Ez volt az utolsó alkalom, kisasszony... *(apa felemeli a kezét, hogy megpofozza, aztán megáll, és csak fenyegetően feltartja az ujját)*
- APA: Tényleg elég, megértetted? Te nagyon messze állsz a kisasszonyságtól, kislányom.
- MIA: Barom.
- APA: Tessék?!
- MIA: Címeres ökör.
- APA: Menj, mosakodj meg, és menj aludni. Reggel majd beszélünk. Jó éjszakát.

(Mia egyedül marad a szobában. Megérinti az arcát, amelyre majdnem kapott egy pofont, felkapja a telefonját, és megnézi az arcát az előlapi kamerán keresztül. Kezdetben úgy tűnik, hogy undorodik, aztán támad egy ötlete. Előveszi a sminkkészletét, és véraláfutásokat fest az arcára és a szeme alá. Csinál néhány képet, majd el.)

(Más környezet. Egy tanári szobában vagyunk, ahol két tanár ül. Az egyikük a dolgozatokat és a tankönyveket készíti elő, a másik a kávéját szűrszögletű, és lazán görget a képernyőjén. Hirtelen megváltozik az arckifejezése, és megmerevedve olvas valamit).

TANÁR 1: *(megmutatja a telefont a másiknak)* Idenézz.

TANÁR 2: Jézusom... miféle képek ezek?! Ez valami kampány a családon belüli erőszak ellen? Te nézegesd, ha akarod, de én tényleg nem akarom látni...

TANÁR 1: Ez az egyik diákom oldala.

TANÁR 2: Tessék?

TANÁR 1: Hallgasd csak, mit ír... Néha-néha olvasok idézeteket a neten arról, hogy beszélni kell a problémáinkról. Hogy ha valami baj van, akkor segítségért kell kiabálni... De azt kell mondanom, hogy ez egyáltalán nem könnyű. Nagyon nehéz nekem erről írnom, de nagyon félek.

Amikor először történt, azt hittem, hogy ez csak egy rövid dühkitörés, ami nem fog többé megismétlődni. Amikor másodszor is megtörtént, azt gondoltam, hogy talán én provokáltam ki, hogy biztos hibáztam... de aztán megtörtént harmadszor, negyedszer... És így tovább és így tovább. Sosem volt jó a kapcsolatunk, a mostohaapámnak és nekem. Mindig is utált engem... de ez? Tényleg?!

Anya nem fog hinni nekem. Azt mondja, hogy zakkant tini vagyok, és hogy csak figyelmet akarok. Ő meg óvatos, és előtte játssza a kedves, szerető apukát. Nem tudom, mit tegyek, hogyan kezeljem ezt. Te mit gondolsz? El kéne ezt mondanom valakinek? Hinni fog nekem egyáltalán valaki? *(kétségbeesetten leteszi a telefont).*

TANÁR 2: Gondolod, hogy igaz?

TANÁR 1: ...Tényleg nem tudom. De ilyet nem lehet csak úgy kitalálni, ugye?

TANÁR 2: Fogalmam sincs.

TANÁR 1: De ha nem csak kitalálja, akkor valódi veszélyben van. Bízunk kell benne.

TANÁR 2: Igazad van. Jelentenünk kell!

A: **Egyszer, amikor dührohamomban összetörtem a vadonatúj telefonomat, édesanyám azt mondta, hogy mindig gondoljam végig a tetteim következményeit. Csak másfél évvel később kaptam egy másikat. Hihetetlenül vigyáztam rá. Annyira aggódtam érte. Nem érdekelt a barátsága. Egyáltalán nem. Úgy viselkedett, mintha az öregem lenne, és undorítóan kacérkodott anyámmal. Mindig**

dicsekedett valamivel, viccelődött és megértően viselkedett, de mindig csak kioktatott. Megvettem őt. Egészen addig, amíg rá nem jöttem, miket képes megbocsátani nekem. Őrület, mi történhet, ha az ember akár csak egy pillanatra is hazudik."

B: Egyszer, amikor dührohamomban összetörtem a vadonatúj telefonomat, édesanyám azt mondta, hogy mindig gondoljam végig a tetteim következményeit. Csak másfél évvel később kaptam egy másikat. Hihetetlenül vigyáztam rá. Annyira aggódtam érte. Nem érdekelt a barátsága. Egyáltalán nem. Úgy viselkedett, mintha az öregem lenne, és undorítóan kacérkodott anyámmal. Mindig dicsekedett valamivel, viccelődött és megértően viselkedett, de mindig csak kioktatott. Megvettem őt. De ahogy a dolgok végződtek, én tényleg nem... Őrület, mi történhet, ha valaki hazudik, akár csak egy pillanatra is. Nem akartam őt ennyire megbántani. De nincs rá mód, hogy visszacsináljam. Nem tudom bevallani. Ha megteszem, soha többé senki nem hinné el, amit valaha is mondtam..."

C: Egyszer, amikor dührohamomban összetörtem a vadonatúj telefonomat, édesanyám azt mondta, hogy mindig gondoljam végig a tetteim következményeit. Csak másfél évvel később kaptam egy másikat. Hihetetlenül vigyáztam rá. Annyira aggódtam érte. Nem érdekelt a barátsága. Egyáltalán nem. Úgy viselkedett, mintha az öregem lenne, és undorítóan kacérkodott anyámmal. Mindig dicsekedett valamivel, viccelődött és megértően viselkedett, de mindig csak kioktatott. Megvettem őt. Egészen addig, amíg rá nem jöttem, miket képes megbocsátani nekem. Őrület, mi történhet, ha az ember akár csak egy pillanatra is hazudik."

ADAM

"Hogy tehetett bárki is ilyen szörnyű dolgokat veled?"

"Azt hiszem, csak egy vicc volt..."

(Osztályterem. Amikor megszólal a csengő, mindenki sietve összepakolja a holmiját és távozik).

TANÁR: Várjatok csak egy percet... *(mindannyian megállnak, és csalódottnak tűnnek)*
Nem kell félni! Csak egy jó hírrel zavarlak benneteket, aztán már mehettek

is. Az igazgatónő ellenőrizte a jegyeiteket és az osztályzatokat... és... engedélyezte a kirándulást. Vitorlázni megyünk.

OSZTÁLY: Hurrá! Végre! Hála Istennek! Osztálykirándulásra megyünk!

TANÁR: *(papírokat osztogat)* Csak a születek beleegyezésére van szükségem, meg hogy egy kicsit beszálljatok költségekbe, aztán már csomagolhattok is.

MIA: Bulizni fogunk!

TANÁR: És természetesen mindenféle alkohol szigorúan tilos.

MIA: Természetesen.

TANÁR: Ne feledjétek, hogy ez egy iskolai kirándulás. Hazaküldhetlek titeket.

OSZTÁLY Jézusom... persze, nyugi. Nem lesz semmi. A legjobb formánkat hozzuk. Semmi gond. OMG, nem vagyunk hülyék. Rendben, tanárnő. Ne stresszeljen. Minden rendben lesz.

(Az osztályfőnök Adamhoz lép, aki eddig csendben ült a sarokban. Átnyújtja neki a papírt, miközben Adam kételkedve néz rá, nem veszi el).

TANÁR Adam...

ALEX: Nem viszünk lúzereket magunkkal!

TANÁR: Szerencsére nem önök döntenek arról, hogy kit viszünk el és kit nem! És ha azt tervezi, hogy velünk jön, Alex, akkor kezdjen el vigyázni a nyelvére, rendben? Adam. *(Ismét átnyújtja neki a papírt, Adam vonakodva átveszi)* Szerdára szeretném, ha minden jelentkezési lapot aláírnának. Visszontlátásra! *(Tanárnő el)*

(Az egyik osztálytárs odarohan Adamhoz, kikapja a kezéből a papírt, és agresszívan széttépi az arca előtt. A foszlányokat a levegőbe dobálja, úgy hullanak szét, mint a bópelyhek. Adam mozdulatlanul nézi a jelenetet. Mindannyian elmennek).

MIA: *(távozóban)* Ha velünk jön, csak ne adjátok hozzá a közös chathez, kérlek...

ALEX: Természetesen. Nem is terveztem. Láttad azt a mémet a lúzerről, amit Luke csinált?

MIA: Aha, de ciki...

(Adam egyedül marad az üres színpadon. Előveszi a laptopját, és beindít egy videót - ez az egyetlen hang, amit hallunk).

VIDEÓ: Helló, helóka. Ma készítettünk egy videót arról, hogy milyen büdös mocsokkal kell osztoznunk egy osztályteremben minden nap. A neve Adam. De ha valaha is meg akarjátok találni, csak kérdezzétek meg, hol van a szemüveges lúzer. Bár ki is akarná egyáltalán megtalálni őt, nem igaz? Vigyázz: ha kiszúrnak vele, feketelistára kerülsz. Hogy ez mit jelent? Azt jelenti, hogy ugyanolyan lúzernek minősítenek, mint őt. És ez a mélypont. A legmélyebb mélypont. Higgyétek el nekem, srácok. Ezt nem akarjátok. Mivel mostanában élveztétek a csínytevéseinket, úgy döntöttünk, hogy ma egy egész sorozatot készítünk nektek, melynek címe: "Csínytevés a lúzerrel!". Számos trükkel készültünk a mi kedves áldozatunknak... jég helyett üveggel a gyümölcslevében, rejtett vécékamerával, még egy használt óvszerrel is a hátizsákjában. Hogy mi lett a vége? Nézzétek meg és meglátjátok!

(Adam reménytelenül becsukja a laptopot, nagy levegőt vesz, mindjárt sírva fakad. Bejön az anyja. Adam megijed, és megpróbál lazán viselkedni előtte. Kinyitja a notebookot, és erőteljesen gépelni kezd)

ANYA: Adam? Hogy ment az iskolában?

ADAM Minden rendben volt, anya.

ANYA: Hogy ment a matekdoga?

ADAM: Ötöst kaptam.

ANYA: ...Csillagost?

ADAM: Aha.

ANYA: Jól vagy?

ADAM Igen, anya.

ANYA: *(a laptopra néz)* Játszol?

ADAM: Többé már nem.

ANYA: Tényleg? Annyira lelkes voltál, hogy ez egy ilyen menő játék, meg minden...

ADAM: De most már nem.

ANYA: Máris meguntad?

ADAM: Nem. Csak... a karakterem meghalt.

ANYA: Tényleg? De annyira jó voltál benne...

- ADAM: Hát... ez egy RPG volt. De... tudod... a többiek összeesküdtek ellenem. És megölték engem.
- ANYA: Várj, nem értem. A barátaid?
- ADAM: Ők nem a barátaim. Tökmindegy! Én csak... nem játszom többé. De most éppen egy alkalmazáson dolgozom.
- ANYA: Értem. Kíváncsi vagyok, hogy mit fogsz kitalálni.
- ADAM: Megmutatom a próbaverziót, és elmondhatod, mit gondolsz.
- ANYA: Rendben. *(mosolyog és elsétál)*

**nem hallhatóak a válaszok a telefonból - csak azért írjuk le őket, hogy képet kapjunk a tanár hozzáállásáról.*

- ANYA: Hello Itt Taylor beszél, Adam anyukája. Tanár úr, szánna rám egy percet az idejéből? (Jó napot, Taylor asszony. Természetesen, mi a baj?) Bocsásson meg, hogy zavarom, nem akartam így kezelni a dolgot, de ez... ez tényleg átlépett egy határt. (Micsoda...? Valami gond van?) Tudja, Adam nem túl népszerű a társai körében... (Hát, ő egy kicsit introvertáltabb...) De hogy idáig fajulhatott a dolog... (Mi történt?) Ezt az oldalt találtam a Facebookon...a címe: "Halál Adam T.-re a Východná gimnázium második osztályából". (Értem. Miféle oldal ez? Van valami köze a mi osztályunkhoz?) A profilképen a fiam képe látható. (Nos... Elnézést kérek emiatt. Tudj, a gyerekek nem mindig vannak tisztában vele, hogy mit... Biztos vagyok benne, hogy nem gondolták komolyan.) Tessék? Nem gondolták komolyan...? Van fogalma arról, hogy mi minden van ezen a oldalon? (Nem, de...) Például: "Hallottad már Ádám történetét, akit Éva elcsábított az Édenkertben? Micsoda baromság! Még egy fizetett kurva sem akarná Adamot." (Megértem, hogy ez kellemetlen, és talán ijesztő. Megpróbálom...) Aztán egy kép, amin átöltözik tornaóra után, ezzel a felirattal: "Tudod, miért büzlik olyan szörnyen? Nyilván nem akart zuhanyozni Auschwitzban. És most itt mérgezi a levegőt." Aztán... "Petíció Adam T. megöléséért. Írd alá, hogy ne kelljen többé a ronda képét nézned!" (Igaza van. Nagyon kreatívak tudnak lenni, ha mások bántásáról van szó. Megpróbálok beszélni velük erről.) Megpróbálja? Ebből per is lehet! (Taylor asszony, ők még csak gyerekek. Nem igazán értik még ezt az egészet.) Komolyan? Tényleg nem tesz semmilyen lépést? (De, persze hogy teszek. Elintézem, hogy bocsánatot kérjenek Ádámtól...) De az nem változtat semmin! Azt hittem, hogy jobban megérti, de... rendben. (Taylor

asszony, próbáljon meg egy kicsit megnyugodni. És próbálja meg az én szemszögemből nézni a helyzetet. Megértem önt, de mit tehetnék én az ügyben? Ezt a szabadidejünkben csinálják, iskola után...). Szóval nem tud ellene tenni semmit, erről van szó? Akkor nem akar segíteni Adamnak, már ne vegye sértésnek. Ha ön nem akarja megoldani, akkor majd én. Visszontlátásra!

RIPORTER: Egy fiatal diák rendkívüli sikert ért el. Cégével sikerült bejutnia a Szilícium-völgybe - Kalifornia technológiai mekkájába. Milyen volt az útja a boldogsághoz? Megtudhatják a Híradóban este hét órákor.

A: A legfurcsább dolog az volt, amikor pont ott találtak meg, ahol el szoktam bújni előlük. Az egyik vicces dolog a játékokban az volt, hogy senki sem tudta, hogy én vagyok a nicknév mögött. És jó voltam. De aztán rájöttek. És megint elviselhetetlenné vált. Új menekülési módot kellett keresnem. És a monitor mögé bújva egy egészen új tehetséget fedeztem fel magamban. Új világokat. Még jobb voltam, mint azelőtt. Jobb, mint amire számítottam. Jó voltam. Igazából, az összes hülye gyűlölködésük nélkül nem hiszem, hogy rájöttem volna, mire vagyok képes. Talán még hálásnak is kellene lennem..."

B: A legfurcsább dolog az volt, amikor pont ott találtak meg, ahol el szoktam bújni előlük. Az egyik vicces dolog a játékokban az volt, hogy senki sem tudta, hogy én vagyok a nicknév mögött. És jó voltam. De aztán rájöttek. És megint elviselhetetlenné vált. Új menekülési módot kellett keresnem. Csakhogy nem lehet örökké menekülni. És mi van, ha igazuk volt? Talán tényleg csak egy ostoba lúzer vagyok. Hogy lehet, hogy mindenki más menő, csak én nem? Talán jobb lenne, ha nem lennék... az. Törlés. Klikk. Kész."

C: A legfurcsább dolog az volt, amikor pont ott találtak meg, ahol el szoktam bújni előlük. Az egyik vicces dolog a játékokban az volt, hogy senki sem tudta, hogy én vagyok a nicknév mögött. És jó voltam. De aztán rájöttek. És megint elviselhetetlenné vált. Új menekülési módot kellett keresnem. Az osztályban nem tudtam elbújni előlük, de ahol tudtam, az az internet volt. Csak meg kellett

nyomnom azt a piros ikszet, és eltűntem egy másik világban. Úgy gondoltam, hogy rajtam múlik, mit mutat a monitorom. Egyetlen kattintás... és az összes gyűlölet eltűnt."

FINÁLÉ

(Osztályterem, a tanár a tábla előtt áll. A beállítás erősen hasonlít a nyitójelenetre. Ezúttal azonban az alakok nem a sötétség anonimitásába burkolóznak - láthatjuk, hogy ők az előző felvételek főszereplői, az osztály diákjai).

TANÁR

Önök szerint képesek vagyunk biztonságosan kezelni a technológiát?

(Mindenké a tanárnőre néz, majd a nézőtér felé fordulnak - neki háttal. Egyenként kezdik elővenni a telefonjaikat, nézegetik a kijelzőket... Sötétedik.)

VÉGE

Rendezői kézikönyv

Ez a rendezői könyv kézikönyvként, útmutatóként vagy inspirációként szolgál a #generationZ leendő alkotótársai számára. Nem ír elő pontos színpadi eljárásokat, inkább azt írja le, hogyan készült el az első változat, sőt, további lehetőségeket is javasol a feldolgozásra. A rendező tehát eldöntheti, hogy kézikönyvként (az eredeti változat újraalkotása), útmutatóként (ugyanazon elvek alapján, de a kifejezőeszközök - események, mise-en-scene, kellékek - megváltoztatásával), vagy csupán inspirációként használják-e, és a teljes szöveggönyt saját elképzeléseik szerint alakítják-e át.

Mindhárom verzióval kapcsolatban állunk rendelkezésre konzultációra. Feladatunk a szöveggönyv és az adaptációk fejlődésének nyomon követése, izgatottan várjuk a bemutató előadást, és sok sikert kívánunk a darab színpadra állításához.

Michal Paulovský

rendező

Műfaji besorolás

Iskolai színdarab - a rövidítés, az erkölcsi nevelés, a nevelési elvek és a karakterek, viselkedés, helyzetek egyértelműségének elveit használjuk.

A darab szerkezete

A szöveg egy nyitójelenetből, 7 jelenetsorból (mindegyik a főszereplőről kapta a nevét) és egy zárójelenetből áll. A készítőknél követniük kell a "kezdés - jelenetek - befejezés" szerkezetet, de szabadon választhatják meg, hogy mely jeleneteket szeretnék beépíteni a darab saját verziójába. Javasoljuk, hogy 5 jelenetsort válasszanak. A forgatókönyvet úgy terveztük, hogy körülbelül 40-45 percig (azaz egy iskolai óra erejéig) tartson, a nyitással, 5 jelenetsorral és a zárással együtt. Természetesen az is lehetséges, hogy mind a 7 jelenetsortt előadjuk, ebben az esetben az előadás körülbelül 55 percig fog tartani.

Válassza ki azokat a jeleneteket, amelyek témái érdekesek, vagy amelyekkel kapcsolatban ki akarja fejteni és ki szeretné fejteni a véleményét. Az is fontos lehet, hogy a színészek mennyire képesek előadni a jelenetet. Ezekon a tulajdonságokon kívül a forgatókönyv nem kötelezi Önt arra, hogy a választáson belül kompromisszumokat kössön.

A nyitó és záró jelenetekben az összes színész szerepel. A nyitójelenetben csak a tanár arcát láthatjuk, a szülőket alakító többi szereplő a közönségnek háttal ül. A zárójelenetben az összes szereplő arcát láthatjuk (a nézőkkel szemben ülnek). Ez egy kezdetben ismeretlen témát szimbolizál, amely az előadás folyamán feltárul, és a Z generáció megértésére irányuló nyílt felhívással zárul.

Minden egyes felvétel egy rögzített hangfelvétellel kezdődik, majd a tényleges jelenet következik, amely az iskolai csengő hangjával és egy záró monológgal zárul. Ez az elv lehetővé teszi, hogy a monológok közben változzanak a beállítások, és így támogatja az előadás gördülékenységét. Ugyanakkor a nézők számára is szisztematikus keretet biztosít.

Az egyes jelenetek végén a csengetés időtartama körülbelül 5 másodperc legyen. Ennek elegendő időnek kell lennie ahhoz, hogy a főszereplő a helyszínre lépjen, és elmondja a monológját. Magára kell, hogy vonja a figyelmet (hogy a tér visszaállhasson).

A monológokat a színészeknek mikrofonon keresztül kell előadniuk - ez intimebb légkört teremt, amelyben a főszereplő kifejti érzéseit és helyzetét.

A világítással szemben támasztott követelmények egyszerűek - egy kulcsfény a színpadi tér megvilágítására (kivéve Kika 4. jelenetében, amely éjszaka az utcán játszódik, a fény itt legyen tompa) és egy reflektor a monológokhoz. Természetesen át lehet dolgozni a világítástervet a jelenet hangulatához igazítva, de nem szükséges.

Díszletkövetelmények

- A darabban 2 iskolapadot használunk (amelyek elég szélesek ahhoz, hogy biztonságosan rájuk lehessen tenni egy széket, és rájuk lehessen ülni, ha a Viki jelenet kerül színpadra. Ha nem, akkor a klasszikus kétszemélyes padok is megteszik) és 6-8 széket a színészek számától függően.

A mellékszereplők

A mellékszereplők szereposztása teljes mértékben a rendezőn múlik. Az egyetlen betartandó szabály, hogy az egyik jelenet főszereplője nem lehet mellékszereplő a következő jelenetben (illetve a jelenet elején), hogy a színészeknek legyen idejük átöltözni és felkészülni a következő megjelenésükre.

A jelenetek technikai irányítása

A közönség belépője

- a tanár-szülői értekezlet helyszínének kialakítása
- a színpad sötét

Jelenetsor indítása

- nyitózene, amely alatt a színészek elfoglalják helyüket
- a színpadot kivilágítják
- a jelenet előadása
- sötétség és zene, a következő jelenethez való átállás.

Alex

- a díszlet egy konyhát ábrázol, az egyik pad a konyhapultot, a másik az étkezőasztalt jelképezi.
- voice-over
- Alex az asztalnál ül, anya a pultnál áll (a testvér csak egy hangfelvétel a színpad mögött, apa később lép be a bal portálról).
- a jelenet előadása
- a felvétel csengetéssel ér véget, Alex a mikrofonhoz lép, a színpadkép megváltozik Alex monológja alatt.

Lea

- a díszlet a szobáját ábrázolja, a háttérben egy paddal amely egy parkban lévő falat szimbolizál.
- hangfelvétel
- Lea az íróasztalánál ül és levelet próbál írni.
- egy mobiltelefon csörög, a hang egy hangszórón keresztül jön (tipp: a csörgést akkor állítsuk le, amikor a dallam csendes; a színésznő reagál a hangra - nem tartja a telefont a füléhez, amíg a hang meg nem szűnik; ha technikai probléma van, és a hang nem áll le, a színésznő úgy tehet, mintha a telefon lefagyott volna, összeomlott volna.)
- a jelenet előadása

- miután beírta a feltöltött videó hashtagjeit, a jelenet egy óra ketyegésével ér véget, a színész felveszi a cipőjét és elhagyja a színpadot (a jegyzetfüzettel együtt, amelyet a következő jelenetben a barátjának ad át)
- a barát nő megjelenik a színpadon (a szövegben Mia néven említik, de nem feltétlenül ugyanaz a színész nő játssza, mint a Mia jelenetben), leül a fal tetejére, és várja Leát. Miután megérkeznek és köszönnek, egy párbeszéd zajlik, amelynek végén Lea egy veszekedést követően távozik, és egy idő után Mia is távozik.
- A felvétel csengetéssel ér véget, Lea a mikrofonhoz lép, a színpadkép megváltozik a monológja alatt.

Viki

- a díszlet egy tévéstúdiót ábrázol. Az egyik padon egy szék a műsorvezetőnek, a másik padon pedig egy másik szék Vikinek. A padok mellett székek vannak, hogy a színészek gyorsan és biztonságosan fel- és lemászhatnak.
- a szöveggönyv stúdióban játszódó része
- a beállítás változása, amelyet egy ketyegő óra hangja kísér
- váltás Viki szobájába, Viki a számítógép mellett ül. A hangokat az internetről a többi színész adja - vagy élőben a számítógépen keresztül, vagy a portál mögül mikrofonnal.
- Beállításváltás - az óra ketyeg
- az edzőtermi jelenet nem igényel átrendezést.
- a jelenetet a Tanár technikai problémái nyithatják meg a vitaindítással, azaz a mikrofonnal és annak (nem)működésével kapcsolatban.
- a többi színész (akik az osztálytársakat alakítják) a közönségnek háttal ül. Ha a terem akusztikája rossz, akkor úgy is lehet őket filmezni, hogy inkább a közönség felé beszéljenek.
- A jelenet alatt a diákok a színpadon vannak - mindig ügyeljünk arra, hogy a telefonok ne világítsanak, mielőtt a színpadot megvilágítjuk.
- a jelenet csengetéssel ér véget, Viki a mikrofonhoz lép, a színpadkép megváltozik a monológja alatt.

Miro

- a díszlet egy padot ábrázol egy városi parkban
- A jelenet lehetséges korlátai: egy fickó nekimegy Miro barátjának (akit a forgatókönyvben Lea néven emlegetnek); a fickó úgy ragadja meg Mírot, hogy képes legyen leemelni a padról; Miro falnak lökése (ha nincs portálfal, akkor a lökés helyettesíthető azzal, hogy a levegőben tartja).
- a jelenet csengetéssel ér véget, Miro a mikrofonhoz lép, monológja közben a színpad megváltozik. Ha szükséges, a "Teljesen rábasztam" résznél a színész nem mondja ki a szitokszót, hanem a B betűnél megáll.

Kika

- a díszlet egy osztálytermet ábrázol a szünetben.
- az osztálytársak szétszóródnak a térben - a szereplők számától függően párokat, három vagy több fős csoportokat alkotnak; kommunikálnak, de a telefonjukat tartják a kezükben.
- Kika a színpad mögött nyitja a jelenetet, egy megafonnal szirénázva. Ha nem áll megafon a rendelkezésükre, akkor egy papírtekercssel is meg lehet csinálni (ez a megoldás azonban kevésbé hatásos). A megafon hangerejét a terem méretének megfelelően kell beállítani, de a Kika és a többi szereplő közötti távolságnak is megfelelően.
- A jelenet végeztével a helyszín a jógára vált - de már készen áll az otthoni vacsorajelenetre is. Hang - az óra ketyeg.
- a jógapozíciókat a főszereplők képességeinek megfelelően kell kiválasztani - minél nehezebb, jobban működhet a vicc, hogy a gyakorlat során megpróbálnak valamit beírni a telefonba.
- Óraketyegés, a jelenet az anyukával, jelenetváltás a szabadba.
- a kültéri jelenetben célszerű gyenge fényt használni. A színésznő a mozgó autó hangjára, majd a karambol hangjára reagál. Az elütött képzeletbeli gyermeket úgy kell elhelyezni, hogy a látható területen kívül helyezkedjen el. A színésznő nem "érinti" meg a gyermeket, csak mellette térdel.
- A jelenet csengetéssel ér véget, Kika a mikrofonhoz lép, monológja közben változik a színpadkép.

Mia

- a díszletet a tanári szobából származó asztalok alkotják, az első jelenetben a folyosót ábrázolják.
- Mia részegen énekel magának, miközben még a nézőtéren kívül van, a színésznő tapasztalatának és képességeinek megfelelően a belépésekor valamiféle botlást lehet eljátszani.
- a pofon (VÁLTOZÁS - a felvételen a pofon megtörtént, de további megbeszélés után úgy döntöttünk, hogy kihagyjuk = az apa csak kinyújtja és megfeszíti a karját, majd megáll) Mia provokációjának kell lennie; az apa idegei megpattannak, de sikerül uralkodnia magán és megáll.
- a hamis fekete szemsminket sötét szemfestékekkel (lila, kék, barna vagy fekete - de gyorsan kell elkészíteni) reprezentáljuk, amely a színésznőnél van.
- változás - ketyegő óra
- a tanárok jelmezének sztereotipikusnak, de ugyanakkor komolyan is kell lennie, hogy ne ássa alá az adott téma komolyságát. Lehetőség van olyan kellékek használatára, mint a megkülönböztető (dioptriás) szemüveg, egy tipikus bögre stb.
- a jelenet csengetéssel ér véget, Mia a mikrofonhoz lép, a jelenet beállítása megváltozik a monológja alatt.

Adam

- a díszlet az első jelenetsorban feltűnő osztálytermet ábrázolja.
- a jelenet egy hosszabb csengetéssel kezdődik - az óra épp most ért véget (meg kell várni az összes szereplőt, ha valaki hiányzik, úgy szalad vissza, mintha a WC-ről jönne)
- Adam félreül, mint egy kívülálló. Amikor az osztálytársak beszélgetnek, fontos, hogy ügyeljenek arra, hogy ne kiabáljanak túl, valamint arra is, amikor Ádám körül viselkednek - pl. a papír összetévése
- a jelenet változik, ahogy az óra ketyeg
- Ádámot a szobájában látjuk, amint egy felzaklató YouTube-videót néz. Használhatják a kísérleti változatunk meglévő felvételeit, vagy készíthetnek sajátot.
- a jelenet az óra ketyegésével változik (ezúttal fényváltozás nélkül, mivel nem történik drámai helyszínváltozás, az anya csak a lakás egy másik sarkába megy át).
- a riporter jelenete a végén, csengetés, Ádám a backstage-ből a mikrofonhoz lép, és elmondja a monológját.

Befejezés

- a színpadkép változatlan marad, az osztályterem hátulról megvilágítva, talán egy kis változtatás a világításban.
- az összes színész székeken vagy asztalokon ül (Ádám a mikrofon mögül leül), kivéve a Tanárnőt, aki a befejező zene alatt mondja el a szövegét, és leül az egyik székre. Lassan besötétedik és elcsendesedik.

Meghajlás, stáblista

- együtt (mindenki)

Beállítások közötti váltások

- ezek a legfontosabb szabályok: a díszletváltás a lehető legcsendesebben történjen (ne rángassuk az asztalokat/székeket a padlón), a következő előadásra nem készülő színészek végezzék, lehetőleg sötétben, hogy ne vonják el a nézők figyelmét.

Világítás

- akár a függönyök, akár a falak stb. segítségével. A monológokat spotlámpával kell megvilágítani, hogy a lehető legkevesebb legyen a tér nem kívánt ellenfénye – ez kevésbé feltűnővé teszi a jelenetváltásokat. A felvételek között (a monológok alatt - Lea, Viki, Kika, Ádám, Mia) a fényt kb. 30%-ra kell csökkenteni, így nem kelti a sötétség és a változás érzetét, hanem fenntartja a történet folyamatosságát. Az utolsó jelenében, az osztályteremben, fel kell erősíteni, például a színpad hátsó részéből érkező ellenfényel, hogy a szereplők jobban látsszanak.

Kérésre a hangsáv fájait is rendelkezésre bocsátjuk.

Magyarázó szótár:

en face -a test előre, a közönség felé fordulva

voice-over - látható főszereplő nélküli, általában rögzített beszéd

portál - a színpad oldalsó bejárata

ellenfény - a nézőtér felé néző fény, a fénysugár a közönség felé irányul.